W oparciu o pomoc i osiągnięcia narodów Kraju Rad
budujemy szczęśliwą przyszłość naszej Ojczyzny

A

ILUSTROWANY

KURIER POLSKI

Cena 15 gr

ROK VIII (1952) Wtorek, 11 listopada Nr 271 (2460)

W pokojowym rozwiązaniu problemu niemieckiego naród polski widzi niezbędny warunek

UTRWALENIA POKOJU W EUROPIE

oraz bezpieczeństwa narodów sąsiadujących z Niemcami

(Przemówienie J. Iwaszkiewicza w Berlinie)

W dniu 9 listopada na popołudniowym posiedzeniu międzynarodowej konferencji w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego członek delegacji polskiej Jarosław Iwaszkiewicz wygłosił przemówienie, w którym oświadczył m. in.:

Kwestię, która jest przedmiotem naszych dzisiejszych obrad, chciałbym rozważyć nie z jakiegoś oderwanego stanowiska, kierującego się pozornym obiektywizmem, ale ze stanowiska pisarza i Polaka, ze stanowiska obrońcy idei pokoju.

My Polacy zajmujemy specjalną pozycję w stosunku do narodu niemieckiego: pozycję tę wyznaczyły nam zarówno geografia jak i historia. Od tylu stuleci stawaliśmy przeciw sobie z orężem w dłoni, zmagaliśmy się przez całe wieki, ale o czym się na ogół mało pamięta, — bywały również czasy, kiedy podawaliśmy sobie dłoń rozumieliśmy się, uczyliśmy się nawzajem i wywieraliśmy na siebie pokojowe wpływy.

Doświadczenia ostatniej wojny pozornie przemazały owe stosunki pokojowe. Niektórym może wydawało się nawet, że doświadczenia te przekreśliły możliwość odrodzenia takich stosunków.

Dochodzimy do głębokiego przekonania, że za wszystko co się stało pomiędzy Polską a Niemcami spada wina nie na sam naród niemiecki, ale na niektóre instytucje i siły socjalne, które bynajmniej tego narodu ani jego ducha nie wyrażały i nie wyrażają.

Toteż w naszych rozważaniach musimy zastanowić się, jak znaleźć drogę do najlepszej części społeczeństwa niemieckiego, jak dotrzeć do rdzenia myśli i odczuwań niemieckiego narodu. **Przykład naszego współżycia z Niemiecką Republiką Demokratyczną jest dowodem, że te stosunki nie tylko mogą się stać poprawnymi, ale mogą przerodzić się w przyjaźń, mogą nie tylko przestać być zarzewiem wojny, ale, przeciwnie, stać się podstawą pokoju w Europie, a co za tym idzie — na całym świecie.** Oparcie się na elementach prawdziwie ludowych w społeczeństwie niemieckim pozwoliło nam na stworzenie przyjaznych dobrosąsiedzkich stosunków, na owo spotkanie na Odrze i Nysie, które jest spotkaniem zaufania i wzajemnego zrozumienia. Myślę, że ten współdźwięk najgłębszych tonów życia odnajdą również

(ciąg dalszy na str. 2)

Uroczyste otwarcie V Festiwalu filmów radzieckich w Polsce

W kinie „Moskwa" w Warszawie odbyło się uroczyste otwarcie V festiwalu filmów radzieckich, zorganizowanego przez Centralny Urząd Kinematografii i Komitet Współpracy Kulturalnej z Zagranicą w związku z Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Na uroczystość przybyli: członkowie Rządu z wicepremierami A. Korzyckim i H. Chełchowskim na czele, przedstawiciele PZPR, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i liczni przedstawiciele świata artystycznego. Obecni byli przedstawiciele placówek dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych.

Na inaugurację festiwalu wyświetlony został monumentalny kolorowy film w reżyserii laureata nagrody stalinowskiej M. Cziaureliego pt. „Niezapomniany rok 1919".

Artyści radzieccy w „Ursusie"

Przedstawiciele bawiącego w Polsce z okazji Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej zespołu Państwowego Dramatycznego Teatru im. Mossowieta odwiedzili załogę Zakładów Mechanicznych „Ursus".

Na zdjęciu: W imieniu załogi dziękuje gościom radzieckim, przodownica pracy Maria Zuterecka.

(Foto — CAF)

Szkody wskutek wiatrów i deszczy ze śniegiem

W dniu 9 bm. nad Polską panował niż barometryczny, który spowodował duże opady deszczu ze śniegiem. Jednocześnie z kierunków zachodnich wiały silne wiatry, których szybkość często przekraczała 20 metrów na sekundę.

Wyjątkowo złe warunki atmosferyczne spowodowały różne szkody, m. in. utrudnienia komunikacyjne, przerwy w połączeniach kolejowych, telegraficznych, telefonicznych oraz przerwy w dostawie prądu.

Specjalne ekipy natychmiast przystąpiły do usuwania uszkodzeń: ustawiania słupów, napraw przewodów telefonicznych, telegraficznych i sieci elektrycznej. Liczne pługi odśnieżne i specjalne brygady robocze usunęły zaspy z torów kolejowych i dróg.

Prezydent Bierut na uroczystym przedstawieniu Teatru im. Mossowietu

W dniu 9 bm. w Państwowym Teatrze Polskim w Warszawie odbył się pierwszy uroczysty występ Moskiewskiego Państwowego Teatru Dramatycznego im. Mossowietu odznaczonego orderem Czerwonego Sztandaru Pracy.

Na przedstawienie przybył, witany długotrwałymi oklaskami, Prezydent Bolesław Bierut.

Obecni byli na przedstawieniu członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Rady Państwa, Rządu z premierem J. Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele stronnictw politycznych, organizacji społecznych i świata artystycznego stolicy.

Obecny był również charge d'affaires ZSRR w Polsce Zaikin oraz delegacja WOKS ze znakomitym pisarzem radzieckim A. Surkowem na czele. Na przedstawieniu obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego akredytowani w Warszawie.

W imieniu polskiego świata teatralnego w serdecznych słowach powitał znakomitych artystów radzieckich dyrektor PTP Br. Dąbrowski. W odpowiedzi kierownik artystyczny Teatru im. Mossowietu, ludowy artysta ZSRR, — laureat nagrody stalinowskiej J. Zawadski wyraził przekonanie, iż występy zespołu przyczynią się do zadzierżgnięcia jeszcze jednego węzła przyjaźni polsko-radzieckiej.

Występy Teatru im. Mossowietu w Warszawie zainaugurowało znakomite przedstawienie sztuki W. Bill-Biełocerkowskiego „Sztorm", ukazującej młodą władzę radziecką w walce o utrwalenie zwycięstw Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Przedstawienie było szczytowym osiągnięciem sztuki aktorskiej i reżyserskiej, żywą ilustracją wyżyn, na które prowadzi teatr realizm socjalistyczny. Widzowie przyjęli przedstawienie z entuzjazmem.

Po przedstawieniu zebrani długo manifestowali na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej, na cześć Generalissimusa Stalina i Prezydenta Bieruta.

Rezygnacja Trygve Lie

NOWY JORK (PAP) W poniedziałek po południu odbyło się posiedzenie plenarne Zgromadzenia Ogólnego, na którym Trygve Lie złożył rezygnację ze stanowiska Sekretarza Generalnego ONZ.

Młodzież w pierwszych szeregach bojowników pokoju i demokracji

W walce o lepszą przyszłość ludzkości, w walce przeciw zbrodniczym planom imperialistów usiłujących rozpalić nową powszechną pożogę wojenną krzepnie jedność i nieugiętość postępowej młodzieży całego świata. Młodzi ludzie wszystkich narodów i ras, różnych przekonań politycznych i wyznań, młodzi komuniści i socjaliści, liberałowie i bezpartyjni, katolicy i protestanci mahometanie i buddyści, robotnicy chłopi, rzemieślnicy, inteligencja, zjednoczeni świadomością wielkiej sprawy obrony pokoju i demokracji, rzucają ludobójcom spod znaku dolara i swastyki swe potężne „nie".

Walkę tę toczy zwycięsko moskiewski komsomolec budując podstawy wspaniałej, komunistycznej przyszłości Kraju Rad, toczy ją warszawski zetempowiec, dźwigając w górę gmach Polski Socjalistycznej. Toczy ją FDJ-owiec i zachodnioniemiecki młody bojownik o zjednoczone i demokratyczne Niemcy, czy Francuz protestujący przeciw „brudnej wojnie" w Vietnamie. Toczy ją młoda Koreanka, broniąca bohatersko swej ojczyzny przeciw amerykańskiej agresji i Południowo-Afrykańczyk, walczący przeciw rasistowskim ustawom reżimu Malana. Wszystkich ich łączy wspólna wola zwycięstwa w wielkim boju w obronie prawa do pokojowej, lepszej przyszłości, prawa do życia i rozwoju, do nauki i szczęścia.

Obchodzony uroczyście w dniach 10—17 bm. Międzynarodowy Tydzień Studenta jest okresem wzmożonej mobilizacji szerokich mas postępowych studentów całego świata do walki o pokój. W okresie tym młodzież krajów socjalizmu i demokracji, której ustrój sprawiedliwości społecznej zapewnił jak najpełniejsze możliwości rozwoju, zamanifestuje jeszcze raz swą gotowość służenia jak najlepiej swą nauką i pracą budowie szczęśliwego jutra swych narodów. W krajach kapitalistycznych, gdzie polityka zbrojeń prowadzona pod dyktando USA coraz bardziej wyciska swe ponure piętno na sytuacji uczącej się młodzieży, okres ten przyniesie dalsze wzmożenie walki studentów o pokój, o prawo do nauki i pracy, o poprawę ciężkich warunków życia. Międzynarodowy Tydzień Studenta będzie też mobilizacją w przygotowaniach do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju i międzynarodowej konferencji w obronie praw młodzieży, która odbędzie się w 1953 r.

Inauguracja Tygodnia Studenta zbiega się z rocznicą powstania Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. Ponad 72 miliony młodzieży z 84 krajów zrzeszone w tej organizacji — to potężna siła krocząca w pierwszych szeregach bojowników obozu pokoju. Wiedzą o tym imperialistyczne rządy i metodami terroru usiłują osłabić jej zwartość. Represje te odnoszą jednak wręcz przeciwny skutek. Właśnie w okresie szczególnego nasilenia represji, ŚFMD notuje najsilniejszy w swej historii wzrost organizacyjny. Postępowa młodzież wie o co walczy i gotowa jest poświęcić wszystkie swe siły wielkiej sprawie pokoju i demokracji.

Młodzież polska, stanowiąca obok radzieckiego Komsomołu, jeden z najbardziej wypróbowanych, czołowych oddziałów ŚFMD, z radością i dumą spogląda na swe zdobycze i osiągnięcia których zadokumentowaniem jest Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Krocząc w pierwszych szeregach budowniczych nowej Polski, jest ona prawdziwym współgospodarzem kraju. Jej miłość i przywiązanie do władzy ludowej, którego szczególną manifestacją stały się wybory 26 października, jej ofiarność w walce z trudnościami i niedociągnięciami, jej wiara i ufność w przyszłość, w oparciu o braterską przyjaźń i przykład młodzieży ZSRR i solidarność z milionami młodych bojowników o pokój na całym świecie — to pewność, że potrafimy unicestwić plany ciemnych sił imperializmu, że zbudujemy zwycięsko promienną przyszłość Ojczyzny.

W Berlinie rozpoczęły się obrady międzynarodowej konferencji w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego

W sali „Domu Prasy" w demokratycznym sektorze Berlina nastąpiło otwarcie międzynarodowej konferencji w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego. W konferencji bierze udział przeszło 200 przedstawicieli z Francji, Wielkiej Brytanii, Holandii, Belgii, Luksemburga, Szwajcarii, Włoch, Austrii, Polski, Czechosłowacji, Danii, krajów skandynawskich, Finlandii, Niemiec zachodnich, NRD oraz Zagłębia Saary. Na konferencję, poza znanymi bojownikami o pokój, przybyło również wiele osobistości, które dotychczas z najrozmaitszych względów trzymały się z dala od ruchu w obronie pokoju.

Zadaniem konferencji jest przedyskutowanie zagadnień związanych z pokojowym rozstrzygnięciem problemu niemieckiego oraz z zapewnieniem bezpieczeństwa krajów sąsiadujących z Niemcami.

Otwarcia obrad dokonał członek prezydium komitetu przygotowawczego konferencji Michel Bruguier (Francja), po czym wśród owacji delegatów powołano prezydium, w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich krajów uczestniczących w konferencji m. in. **z Polski:** prof. Jan Dembowski, prezes PAN, ks. Eugeniusz Dąbrowski, profesor teologii Uniwersytetu Warszawskiego redaktor Ostap Dłuski.

W imieniu ludności NRD i demokratycznego sektora Berlina powitał delegatów przewodniczący Izby Ludowej, członek delegacji niemieckiej Johannes Dieckmann, podkreślając, że konferencja zgromadziła ludzi najrozmaitszych poglądów politycznych i przekonań religijnych, przedstawicieli warstw ludności z szeregu krajów. Mówca stwierdza, że wszystkich ich zjednoczyło jedno dążenie i jedno pragnienie — utrzymania i utrwalenia pokoju na świecie. **Obecne rozbicie Niemiec stanowi bowiem poważne zagrożenie pokoju w Europie i dlatego należy uczynić wszystko, aby rozbiciu temu położyć kres.**

Gdy to nastąpi, a nastąpić może i powinno, zapewniony zostanie pokojowy rozwój całych Niemiec i tym samym również dalszy pokojowy rozwój wszystkich bezpośrednich i

(Ciąg dalszy na str. 2)

Zgon prezydenta Weizmanna

Agencja Reutera donosi z Jerozolimy, że zmarł tam w wieku 78 lat prezydent państwa Izrael dr Chaim Weizmann.

Rozwój stosunków ekonomicznych i handlowych z krajami gospodarczo zacofanymi winien odbywać się na zasadzie poszanowania suwerenności

Delegat ZSRR - A. Gromyko piętnuje w ONZ politykę dyskryminacji i wyzysku stosowaną przez imperialistów i monopole

NOWY JORK (PAP). Na posiedzeniu Komisji Ekonomiczno-Finansowej Zgromadzenia Ogólnego NZ wygłosił przemówienie poświęcone rozwojowi ekonomicznemu krajów gospodarczo zacofanych przedstawiciel Związku Radzieckiego Andrzej Gromyko.

Sytuacja ekonomiczna wielu krajów gospodarczo zacofanych jest tego rodzaju — powiedział Gromyko — iż obowiązkiem politycznym i moralnym Organizacji jest znalezienie sposobów udzielenia rzeczywistej pomocy tym krajom w rozwoju ich ekonomiki narodowej i w podniesieniu dobrobytu ludności.

Mimo ogromnych bogactw naturalnych i olbrzymich rezerw siły roboczej ludność tych krajów znajduje się dotychczas w wyjątkowo ciężkiej sytuacji materialnej, stale cierpi nędzę, a wielu dziesiątkom milionów ludzi grozi śmierć głodowa. Narody tych krajów nie są rzeczywistymi gospodarzami swych bogactw, nie mogą ich wykorzystywać dla własnego dobra.

Jakie są przyczyny — mówił dalej Gromyko — że kraje zacofane gospodarczo, mimo swych ogromnych bogactw naturalnych i rezerw ludzkich, znajdują się w tak ciężkiej sytuacji, a ich ludność pozbawiona jest najniezbędniejszych środków materialnych?

Przyczyną tej sytuacji jest przede wszystkim polityczna i gospodarcza zależność tych krajów od wielkich mocarstw imperialistycznych i monopoli zagranicznych. Te ostatnie w praktyce kontrolują całą ekonomikę, a za jej pośrednictwem życie społeczne tych krajów, eksploatują je i wypompowują z nich ogromne zyski. Wszystko to odbywa się drogą rozgrabiania bogactw naturalnych krajów zacofanych gospodarczo, takich bogactw jak nafta, ołów, miedź, cynk, ruda manganowa, nikiel i inne.

Jedną z przyczyn tego, że przytłaczająca większość ludności krajów zacofanych gospodarczo cierpi nędzę, jest fakt, iż w krajach tych istnieje feudalny i półfeudalny system użytkowania ziemi, w związku z czym większa część ziemi skoncentrowana jest w rękach wielkich obszarników i monopoli zagranicznych. Chłopi pozbawieni są ziemi.

Ciężka sytuacja chłopstwa w krajach zacofanych gospodarczo dowodzi, że zmiana istniejącej obecnie sytuacji w dziedzinie stosunków agrarnych posiada dla tych krajów ogromne znaczenie.

Sytuacja krajów gospodarczo zacofanych natomiast nie polepsza się, lecz pogarsza. Wiadomo dobrze, że USA i szereg innych wysoko rozwiniętych krajów kapitalistycznych usiłują utrzymać kraje gospodarczo zacofane jako źródła surowcowe własnej gospodarki oraz jako rynki zbytu swych towarów z wyraźną szkodą dla narodowych interesów krajów zacofanych.

Udzielaniu kredytów amerykańskich — kontynuował Gromyko — **zarówno jak i różnego rodzaju innej „pomocy" technicznej i gospodarczej — oraz inwestycjom kapitałów w krajach gospodarczo zacofanych niezmiennie towarzyszą żądania o charakterze politycznym, żądania przywilejów gospodarczych i militarnych. Pozostaje to w jaskrawej sprzeczności z zasadami suwerenności i niezawisłości narodowej tych państw.**

W 1946 r. zyski Stanów Zjednoczonych z inwestycji zagranicznych osiągnęły sumę 1.113 milionów dolarów, a w 1951 r. zwiększyły się dwa i pół raza, osiągając sumę 2.700 milionów dolarów.

Wiadomo powszechnie, że 7 największych koncernów naftowych — 5 amerykańskich i 2 angielsko-holenderskie kontroluje, pośrednio lub bezpośrednio, wielką część produkcji nafty w krajach kapitalistycznych Bliskiego i Środkowego Wschodu oraz Ameryki Łacińskiej.

Zgodnie ze sprawozdaniem federalnej komisji handlowej, z lipca 1952 r., w 1949 r. 7 wymienionych największych koncernów kontrolowało przeszło połowę światowego wydobycia ropy naftowej (bez ZSRR i krajów Europy Wschodniej), około 99 proc. wydobycia ropy naftowej na Środkowym Wschodzie, przeszło 96 proc. na półkuli wschodniej i prawie 45 proc. na półkuli zachodniej. Jeśli wyłączyć Stany Zjednoczone, to koncerny te kontrolują 80,5 proc. całego wydobycia ropy naftowej w pozostałej części półkuli zachodniej. Czy cyfry te nie są jednym z jaskrawych przykładów opanowania krajów zacofanych gospodarczo przez monopole amerykańskie?

Aby zmienić obecny stan rzeczy — mówił dalej Gromyko — należy położyć kres wyścigowi zbrojeń, prowadzonemu przez niektóre mocarstwa, należy położyć kres próbom mocarstw imperialistycznych wykorzystania terytoriów krajów zacofanych gospodarczo dla budowy baz wojennych, należy znacznie ograniczyć produkcję wojenną i rozszerzyć produkcję pokojową, należy ustanowić normalne stosunki gospodarcze między krajami, które byłyby wolne od dyktatu amerykańskiego. Wszyscy wiemy dobrze, że w rzeczywistości sprawa przedstawia się zupełnie inaczej. Kraje zacofane gospodarczo uginają się pod brzemieniem militaryzacji ekonomiki i obłędnych przygotowań wojennych, prowadzonych obecnie przez kraje bloku atlantyckiego, przede wszystkim przez USA.

Związek Radziecki — stwierdził Gromyko — **domaga się stanowczo, aby stosunki ekonomiczne i handlowe z krajami zacofanymi gospodarczo sprzyjały rozwojowi ich przemysłu narodowego, rolnictwa i transportu. Wymiana handlowa i współpraca w dziedzinie ekonomicznej, technicznej i w dziedzinie kultury między Związkiem Radzieckim a europejskimi krajami demokracji ludowej, między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową opierają się na zasadzie równości i wzajemnego poszanowania interesów oraz sprzyjają nieustannemu rozwojowi ekonomiki tych państw.**

Sytuacji ekonomiki w krajach zacofanych gospodarczo, doprowadzonych do nędzy przez politykę rozwiniętych pod względem przemysłowym mocarstw kolonialnych możnaby przeciwstawić obraz nieustannego postępu i rozwoju szeregu krajów demokratycznych Europy i Azji, które nie otrzymują — jak wiadomo — „pomocy" amerykańskiej z tytułu 4 punktu programu Trumana i innych ochłapów amerykańskich. Kraje te w rezultacie mobilizacji swych własnych wysiłków i zasobów w rezultacie normalnych stosunków ekonomicznych i handlowych, między sobą nieustannie rozwijają swe siły wytwórcze, zdecydowanie kroczą drogą wszechstronnego postępu gospodarczego i społecznego.

Oto fakty — stwierdził Gromyko — których wymowa jest silniejsza, aniżeli wszystkie oświadczenia oficjalnych przedstawicieli Stanów Zjednoczonych o „pomocy" amerykańskiej dla krajów zacofanych.

WSPANIAŁY ROZWÓJ GOSPODARCZY KRAJÓW DEMOKRACJI LUDOWEJ

W dalszym ciągu swego przemówienia Gromyko omówił wspaniały rozwój gospodarczy krajów demokracji ludowej. Mimo iż kraje te ucierpiały wskutek wojny w większym stopniu niż kraje kapitalistyczne Europy Zachodniej, wspierane nadal przez Amerykę — podkreślił mówca — przedwojenny poziom produkcji przemysłowej już w 1951 roku przekroczony został w Polsce 2,9 raza, w Czechosłowacji — 1,7 raza, na Węgrzech — 2,5 raza, w Rumunii — 1,9 raza, w Bułgarii — 4,6 raza, w Albanii — przeszło 5-krotnie. Ogromne sukcesy w rozwoju swej gospodarki osiągnęła Niemiecka Republika Demokratyczna. W szybkim tempie rozwija się gospodarka Chińskiej Republiki Ludowej, której naród, uwolniony od sprzedajnego reżimu kuomintangowskiego, ujął swe losy we własne ręce i śmiało kroczy naprzód, dając takie wzory pracy twórczej, o jakich mogą jedynie marzyć narody wielu krajów zacofanych.

Dlaczego kraje te osiągnęły takie sukcesy? Osiągnęły je dlatego, że stosunki tych państw ze Związkiem Radzieckim oraz ich stosunki wzajemne oparte są na zupełnie innych zasadach. Osiągnęły je dlatego, że Związek Radziecki udziela systematycznie i rzeczywiście bezinteresownie pomocy materialnej i technicznej tym krajom, które ze swej strony, wraz ze Związkiem Radzieckim, weszły na tory współpracy ekonomicznej i wzajemnej pomocy.

„Doświadczenie tej współpracy — mówi w swoim dziele „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" przewodniczący Rady Ministrów ZSRR J. W. Stalin — dowodzi, że żaden kraj kapitalistyczny nie mógłby udzielić krajom demokracji ludowej tak skutecznej i na tak wysokim poziomie technicznym stojącej pomocy, jakiej udziela im Związek Radziecki. Chodzi nie tylko o to, że pomoc ta jest pomocą maksymalnie tanią i technicznie pierwszorzędną. Chodzi przede wszystkim o to, że u podstaw tej współpracy leży szczere pragnienie wzajemnego przyjścia sobie z pomocą i osiągnięcia wspólnego podniesienia gospodarki. W rezultacie mamy wysokie tempo rozwoju przemysłu w tych krajach. Można powiedzieć z całą pewnością, że przy takim tempie rozwoju przemysłu dojdzie wkrótce do tego, że kraje te nie tylko nie będą potrzebowały przywozu towarów z krajów kapitalistycznych, lecz same odczują konieczność zbywania na zewnątrz nadwyżek swojej produkcji".

Jedynie na podstawie olbrzymiego pokojowego budownictwa gospodarczego można było osiągnąć te sukcesy, które osiągnął Związek Radziecki we wszystkich dziedzinach socjalistycznej gospodarki i kultury.

Delegat radziecki wspomniał następnie o wspaniałym rozwoju kulturalnym republik radzieckich i o ogromnych sukcesach w dziedzinie ochrony zdrowia.

Widzimy więc — mówił dalej Gromyko — dwie wręcz przeciwstawne linie rozwoju ekonomicznego. Jest to z jednej strony linia rozwoju państw kapitalistycznych, z których główne, a przede wszystkim Stany Zjednoczone, wkroczyły na drogę wyścigu zbrojeń i nie tylko nie udzielają pomocy krajom słabo rozwiniętym, lecz przeciwnie, dławią je ekonomicznie i politycznie, z drugiej zaś strony — linia rozwoju Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, linia, u której podstaw leży pokojowa praca twórcza.

Związek Radziecki uważa, że program pomocy ekonomicznej i finansowania rozwoju ekonomicznego krajów gospodarczo zacofanych powinien zmierzać przede wszystkim do rozbudowy ich przemysłu narodowego, a w żadnym razie nie powinien być uwarunkowany żądaniami przyznania przywilejów politycznych, ekonomicznych i innych krajom udzielającym pomocy. Oczywiste jest przy tym, że udzieleniu pomocy nie powinny towarzyszyć żadne żądania, które by pociągały za sobą wykorzystanie terytoriów lub zasobów ekonomicznych i rezerw ludzkich tych krajów w interesie realizacji agresywnych planów niektórych państw.

Tylko w razie przestrzegania tych wszystkich warunków mogą one wywrzeć dodatni wpływ na rozwój ekonomiki krajów gospodarczo zacofanych, mogą doprowadzić do podniesienia stopy życiowej ich ludności. Tylko na tych warunkach pomoc krajom gospodarczo zacofanym nie będzie narzędziem ich imperialistycznego ujarzmienia, lecz narzędziem ich rozwoju ekonomicznego, rozszerzenia handlu światowego i zacieśnienia współpracy międzynarodowej.

Związek Radziecki dowiódł w praktyce, że gotów jest rozszerzać swe stosunki handlowe z krajami słabo rozwiniętymi, dostarczać im urządzeń, różnych maszyn i innych towarów, potrzebnych tym krajom dla rozbudowy ich przemysłu przetwórczego i surowcowego, dla ich transportu i rolnictwa, wzamian za towary ich zwykłego eksportu, oraz przyczyniać się w ten sposób do ekonomicznego rozwoju tych krajów. Związek Radziecki wychodzi przy tym z założenia, że ważną formą skutecznej pomocy ekonomicznej krajom słabo rozwiniętym jest przede wszystkim rozszerzenie ich normalnych kontaktów handlowych i stosunków ekonomicznych z innymi krajami — bez dyskryminacji, bez ingerencji w sprawy wewnętrzne tych krajów, bez dyktatu z zewnątrz.

Uwaga! Czytelnicy!
Przedpłatę na prenumeratę zleconą
ILUSTROWANEGO KURIERA POLSKIEGO
na miesiąc **grudzień** przyjmują listonosze i wszystkie placówki pocztowe **do 15 bm.** Prenumeratę zlecona jest najkorzystniejszą formą zapewnienia sobie dostawy gazety

Przemówienie J. Iwaszkiewicza

(dokończenie ze str. 1)

inne narody sąsiadujące z Niemcami.

Chociaż narody te mogą różnić ich systemy gospodarcze, ich poglądy na tę czy inną kwestię, chociaż mogą one w odmienny sposób odpowiadać, na to czy inne pytanie — sprawa jest jedna i najważniejsza, dla wszystkich w jednaki sposób zrozumiała. **Pokój — a zatem pokojowe i sprawiedliwe zjednoczenie Niemiec. A rozwiązanie pokojowe sprawy niemieckiej — o co nam tu wszystkim zebranym jednakowo chodzi — jest całkowicie możliwe w oparciu o elementy demokratyczne narodu niemieckiego,o jego poczucie sprawiedliwości i słuszności, o jego głębokie nurty demokratyczne.** Bo przecież nurt ludowy niemieckiego narodu istnieje rzeczywiście. Stykamy się z nim na każdym kroku, pulsuje on i płynie. Nurt wartki, gorący, szczery i potężny, nurt tak żywy, że go nie zasypie i zasypać nie może złoty amerykański piasek.

Dojście do głosu prawdziwie demokratycznych prądów w narodzie niemieckim jest najwyższym osiągnięciem pokojowym epoki powojennej, jest najwyższą nadzieją ludzi wierzących w pokój. Prądy te układają się równolegle do naszego polskiego życia politycznego i społecznego.

Z nich wynika stopniowa normalizacja stosunków polsko - niemieckich. Podkreślić bowiem tutaj należy, że obecnie nasze interesy narodowe całkowicie zbiegają się z narodowymi interesami Niemiec, z dążeniem narodu niemieckiego do zjednoczenia, do powstania Niemiec zjednoczonych, pokojowych i demokratycznych. Po raz pierwszy w dziejach powstaje pomiędzy naszymi interesami harmonia.

Nie myślcie, że harmonia ta była łatwa do wprowadzenia w życie. Ale czyni się to dla wspólnego i powszechnego dobra.

I oto całą tę trudną robotę, której już dokonano, albo którą się robi, cały dorobek tego wspaniałego i prawdziwie realnego czynu politycznego — likwidację wiekowych zatargów polsko - niemieckich, które tyle krwi i wysiłków kosztowały oba narody — pragnie się obrócić w niwecz. Jedno słowo: remilitaryzacja — ma zniszczyć tyle dokonanych prac, ma obalić cały ten wielki wysiłek, zniszczyć tyle dobrej woli.

Ileż zła mieści się w tym zamiarze! Dążenie amerykańskich sfer rządzących, aby wzniecić w społeczeństwie niemieckim piekielną myśl o odwecie, jest straszliwą zbrodnią.

Pokojowe załatwienie problemu Niemiec jest koniecznością normalną i wszystkie narody świata powinny cały swój wysiłek skupić na zrealizowaniu tego zadania.

Wiemy, że naród niemiecki nie życzy sobie nowej wojny, jak i my jej sobie nie życzymy. Znając jednak naród niemiecki, tak jak my go znamy, polegając na jego rozsądku i na bolesnych doświadczeniach, które nauczyły go nie jednej rzeczy, wierzymy, że nie da się on wciągnąć do nowej wojny, do trzeciej wojny światowej. Pamiętamy, jakie złudne wizje roztaczali przed nim organizatorzy pierwszej i drugiej wojny i jak wyglądały te wizje w okrutnym zetknięciu się z rzeczywistością. Wierzymy, że tym razem nie da się on użyć jako narzędzie, skierowane tam, gdzie tchórzliwa ręka innych lęka się — i słusznie — uderzyć.

Powtarzam, sprawa jest jedna: sprawa pokoju. A dla pokoju zjednoczone, demokratyczne, niepodległe, suwerenne Niemcy, znajdujące się w dobrych stosunkach ze wszystkimi swoimi sąsiadami na wschodzie i na zachodzie — są zasadniczą podstawą. Mogę tutaj oświadczyć — stosownie do deklaracji Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju, wydanej z okazji dzisiejszego naszego zjazdu — że **naród polski w pokojowym rozwiązaniu problemu niemieckiego w duchu układu poczdamskiego i propozycji zawartych w znanych notach rządu radzieckiego — widzi niezbędny warunek utrzymania i utrwalenia pokoju w Europie oraz warunek bezpieczeństwa zarówno dla narodów sąsiadujących z Niemcami, jak też warunek bezpieczeństwa dla samego narodu niemieckiego.**

Lecz gdy mnie kto spyta, jaki jest najważniejszy warunek pokojowego rozwiązania kwestii niemieckiej, to mu odpowiem: Naród niemiecki musi zagadnienie swojej jedności, swojego pokoju, swojego losu ująć we własne ręce, musi się przede wszystkim sam zjednoczyć. Ostateczne zjednoczenie Niemiec musi się dokonać przez wykrzesanie z narodu niemieckiego iskier zapału, przez otwarcie upustów temu prądowi odrodzenia, który ogarnia coraz szersze kręgi niemieckiego społeczeństwa.

O istnieniu tego prądu przekonują nas głosy, które odzywają się w całych Niemczech, głosy, których echa słyszeliśmy tu na tej sali. Głosy te, przytłumione siłą i uciskiem, nie dadzą się jednak stłumić całkowicie. Przeciwnie, siła ich wzrasta z każdym dniem, ich wymowa staje się w miarę upływu czasu coraz wyrazistsza. Mówią one nam o głębokim poczuciu odpowiedzialności, jakie nurtuje w sumieniu wszystkich uczciwych Niemców, poczuciu odpowiedzialności za losy własnej ojczyzny, którą potrafią sami odbudować i połączyć w całość, odpowiedzialności za losy, pokoju, odpowiedzialności za losy świata.

Głosy żywe i prawdziwe, miłujące pokój i demokrację, dochodzą nas ze wszystkich środowisk: od robotników, od chłopów i od inteligencji, od komunistów i katolików, — wszystkie one świadczą, najwymowniej o tym, że w Niemczech istnieje ów żywy prąd, dążący do prawdziwego, rzeczywistego i nie opartego na imperialistycznych złudzeniach odrodzenia wielkiej ojczyzny Goethego i stworzenia z niej przodującego kraju pokoju, dobrobytu, równości i demokracji.

Oby nasza konferencja mogła się do tego odrodzenia przyczynić, takie jest najgorętsze życzenie narodu polskiego.

Międzynarodowa konferencja w Berlinie

(dokończenie ze str. 1)

pośrednich sąsiadów Niemiec, zapewniony zostanie pokój w Europie.

W zakończeniu Dieckmann wyraził przekonanie, że konferencja spełni swe zadanie, wnosząc doniosły wkład do sprawy rozwiązania problemu niemieckiego oraz zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa powszechnego.

Z kolei przemawiał członek prezydium komitetu przygotowawczego konferencji redaktor naczelny francuskiego czasopisma katolickiego „L'Esprit" Jean — Marie Domenach. W obszernym referacie mówca zanalizował układ w sprawie tzw. armii europejskiej podkreślając, iż stanowi on nie tylko poważne zagrożenie pokoju w Europie, lecz ma również wyraźnie agresywne cele. Protestując kategorycznie przeciwko wskrzeszaniu zachodnio-niemieckich sił zbrojnych, Domenach wśród burzliwych oklasków wyraził nadzieję, że miłujące pokój siły potrafią pokrzyżować agresywne plany imperialistów.

Sport

BYDGOSZCZ — WROCŁAW NA ŻUŻLU

Rozegrany w ub. niedzielę na torze żużlowym Letniego Stadionu ZS Gwardia towarzyski mecz na żużlu pomiędzy reprezentacjami Wrocławia i Bydgoszczy przyniósł nikłe, lecz w pełni zasłużone zwycięstwo miejscowym 28:25. Mecz pomimo braku w drużynie Wrocławia mistrza Polski Kupczyńskiego oraz Sucheckiego a w drużynie Bydgoszczy Nazimka stał na dobrym poziomie. Poszczególne biegi były ciekawe.

Rewelacją niedzielnego meczu okazał się młody zawodnik bydgoskiej Gwardii Jeżewski, który startując w tak poważnych zawodach pierwszy raz zdobył dla Bydgoszczy 7 pkt. na 9 możliwych. W drużynie Wrocławia najlepiej pojechali Wróżyński (CWKS) i Teodorowicz (Spójnia), którzy zdobyli dla swych barw po 7 pkt. Najlepszy czas dnia, gorszy o 0,3 sekundy od rekordu toru, który należy do najlepszego polskiego żużlowca J. Olejniczaka uzyskał Bonin.

W biegu X o specjalną nagrodę ZW ZS Gwardia startowało 4 najlepszych zawodników. Zwyciężył Raniszewski z czasem 1:29,8 przed Boninem 1:32,8, Wróżyńskim i Teodorowiczem. A oto zwycięzcy biegów:

I Raniszewski Bydg. 1:29,0. II) Bonin Bydg. 1:28,8. III) Teodorowicz (Wrocław) 1:35,0. IV) Połkard (Wrocław) 1:33,4. V) Wrożyński (Wrocław) 1:32,9. VI) Raniszewski 1:32,0. VII) Jeżewski (Bydg.) 1:33,7. VIII) Wróżyński 1:38,4. IX) Bonin (Bydg.) 1:29,1.

Ekipa artystów węgierskich na międzynarodowy konkurs skrzypcowy im. Wieniawskiego

Na międzynarodowy konkurs skrzypcowy im. Wieniawskiego, który odbędzie się w grudniu w Polsce, wyznaczono ekipę artystów węgierskich w składzie: Kalman Banyak, Csaba Bokay, Marta Hidy i Józef Szasz.

STAN POGODY

Na ogół zachmurzenie duże, częściowo zmienne z opadami. Nocą na wschodzie i północnym wschodzie temperatura nieco poniżej zera i możliwe opady śniegu. Na zachodzie temperatura powyżej zera, w ciągu dnia temperatura w granicach od 2 st. do 7 st.

ZSRR NIEZŁOMNĄ OSTOJĄ POKOJU, POSTĘPU I DEMOKRACJI

W walce o pokój zacieśnia się coraz bardziej niewzruszona przyjaźń między narodami Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej

Fragmenty referatu wicepremiera M. G. Pierwuchina wygłoszonego w XXXV rocznicę Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP) — 6 bm. o godz. 19 rozpoczęło się w Moskwie w Teatrze Wielkim ZSRR, uroczyste posiedzenie Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęcone obchodowi 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Referat o 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił M. G. Pierwuchin, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR. Poniżej podajemy fragmenty referatu.

Towarzysze!

Minęło 35 lat od chwili, gdy pod genialnym kierownictwem największych wodzów proletariatu — Lenina i Stalina zwyciężyła w naszym kraju Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna. To epokowe wydarzenie zadecydowało o zasadniczym przełomie w rozwoju całego współczesnego społeczeństwa. Zakończyła się era niepodzielnego panowania kapitalizmu. Rozpoczęła się epoka rewolucji proletariackich i zwycięstw socjalizmu.

Narody Związku Radzieckiego obchodzą 35 rocznicę istnienia Państwa Radzieckiego w warunkach wzmożonej aktywności politycznej i entuzjazmu wywołanego historycznymi uchwałami XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

XIX Zjazd wykazał całemu światu jak niebywałe sukcesy osiągnął w krótkim okresie historii naród radziecki pod kierownictwem swojej Partii Komunistycznej. Zrzuciwszy jarzmo kapitału, ludzie radzieccy po raz pierwszy w dziejach ludzkości zbudowali społeczeństwo socjalistyczne i wkroczyli w okres stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu. Związek Radziecki stał się niezłomną ostoją pokoju, postępu i demokracji.

XIX Zjazd Partii przejdzie do historii walki narodu radzieckiego jako niezmiernie doniosły etap na wielkiej drodze budowy społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju. Uchwały Zjazdu stanowią konkretne ucieleśnienie zwycięskiej teorii marksizmu - leninizmu, którą w przeddzień Zjazdu wzbogaciła nowa klasyczna praca naszego wodza i nauczyciela — Towarzysza Stalina.

Zwycięstwo Rewolucji Październikowej, zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego w naszym kraju — wskazuje Towarzysz Stalin — stało się możliwe dzięki temu, że znalazła się w nim taka siła społeczna w postaci sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa, która pokonała opór kończących swój żywot sił społeczeństwa kapitalistycznego i dała swobodę działania obiektywnie istniejącemu prawu ekonomicznemu koniecznej zgodności stosunków produkcji z charakterem sił wytwórczych.

Władza radziecka, opierając się na tym obiektywnym prawie ekonomicznym, uspołeczniła środki produkcji, uczyniła je własnością całego narodu i w ten sposób zniosła system wyzysku, stworzyła socjalistyczne formy gospodarki.

Polityka socjalistycznego uprzemysłowienia kraju i kolektywizacji rolnictwa doprowadziła do tego, że w ciągu przedwojennych pięciolatek stalinowskich kraj nasz dokonał gigantycznego skoku naprzód. Z kraju rolniczego, zacofanego pod względem technicznym i ekonomicznym, przekształcił się w przodujące, potężne, przemysłowe mocarstwo socjalistyczne.

Cały okres minionych 35 lat stanowił potwierdzenie i dowód niezwyciężonej żywotnej siły radzieckiego ustroju społecznego i państwowego. Kraj nasz nie tylko chlubnie przetrwał ciężkie próby Wielkiej Wojny Narodowej, lecz uratował również świat od groźby niewoli faszystowskiej, rozgromiwszy armię hitlerowską. W krótkim czasie po wojnie ludzie radzieccy odbudowali zniszczony przemysł, transport, rolnictwo i zapewnili znaczne przekroczenie poziomu przedwojennego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej.

Nasz zwycięski marsz do komunizmu wzmacnia z każdym dniem coraz bardziej siły oraz międzynarodowy autorytet obozu demokracji i socjalizmu, jest natchnieniem dla mas pracujących wszystkich krajów w ich rewolucyjnej walce przeciwko imperializmowi.

Setki milionów ludzi kierują dziś spojrzenia ku Związkowi Radzieckiemu, który wznosi się nad światem jak gigantyczna latarnia morska ,oświetlając ludzkości drogę do promiennej przyszłości. Wraz z nami 35 rocznicę Październikowej Rewolucji Socjalistycznej święcą postępowi ludzie wszystkich krajów, święci ją potężny obóz demokracji i socjalizmu.

1. Sytuacja wewnętrzna ZSRR

W roku 1952 naród radziecki osiągnął nowe sukcesy we wszystkich dziedzinach socjalistycznej ekonomiki i kultury.

Biorąc za punkt wyjścia wymogi podstawowego ekonomicznego prawa socjalizmu, odkrytego przez Towarzysza Stalina, Partia Komunistyczna i rząd radziecki kierują rozwojem ekonomiki naszego kraju w ten sposób, by kroczyła ona drogą nieprzerwanego wzrostu wszystkich gałęzi gospodarki, który zapewnia nieustanne podnoszenie się dobrobytu ludności. Widomym tego przykładem są dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie 5-letniego planu rozwoju ZSRR.

W całym kraju nabrało szerokiego rozmachu współzawodnictwo socjalistyczne o jak najszybsze wykonanie piątego stalinowskiego planu 5-letniego.

W przemyśle hutniczym stosuje się na coraz szerszą skalę szybkościowe metody wytopu, w przemyśle węglowym wprowadza się cykliczną pracę na ścianach i wyrobiskach, stosuje się na szeroką skalę kombajny węglowe i maszyny do ładowania kamieni, w przemyśle naftowym — szybkościowe wiercenia głębokich szybów, w przemyśle budowy maszyn — metody szybkościowego skrawania metali, w przemyśle chemicznym — nieprzerwane i wysoko efektywne procesy produkcji.

Zastosowanie przodującej techniki, przodujących metod organizacji pracy, podniesienie kwalifikacji robotników oraz dalsza mechanizacja robót ciężkich i pracochłonnych zapewniają nieprzerwany wzrost wydajności pracy we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej. W r. 1952 wydajność pracy w przemyśle zwiększa się w porównaniu z rokiem 1950 o przeszło 17 proc., a w roku 1955 ma wzrosnąć w przybliżeniu o 50 proc.

W Związku Radzieckim, jak wskazuje Towarzysz Stalin, maszyny zaoszczędzają pracy społeczeństwu i ułatwiają pracę robotników.

Mechanizacja robót ciężkich i pracochłonnych, automatyzacja procesów produkcji doprowadziły do tego, że praca robotników w przemyśle, w transporcie i w rolnictwie stała się znacznie lżejsza.

Robotnicy, którzy opanowali nowe specjalności, mają najczęściej średnie wykształcenie i dużą wiedzę techniczną. Są oni żywym ucieleśnieniem procesu likwidacji istotnej różnicy między pracą umysłową a pracą fizyczną.

Ważnym wskaźnikiem pracy przemysłu socjalistycznego jest obniżanie kosztów własnych produkcji. W roku ubiegłym oszczędność w wyniku obniżenia kosztów własnych produkcji przemysłowej, przy uwzględnieniu oszczędności uzyskanej dzięki obniżce cen, wyniosła 35,5 miliarda rubli. W roku 1952 wyniesie ona przeszło 46 miliardów rubli.

Plan produkcji całego przemysłu wykonany został w ciągu 10 miesięcy 1952 r. w przeszło 101 proc. Przy tym w roku 1951 i 1952 przeciętne roczne tempo przyrostu globalnej produkcji przemysłowej wyniesie przeszło 14 proc. wobec 12 proc. przewidzianych w planie pięcioletnim.

Podstawą rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej jest ciężki przemysł. Dyrektywy w sprawie planu pięcioletniego przewidują przeciętne roczne tempo przyrostu produkcji środków produkcji w wysokości 13 proc. Faktycznie zaś wyniesie on w ciągu dwóch lat nowej pięciolatki 15 proc. **Nasz wielki przemysł produkuje obecnie w ciągu 9 dni tyle, ile w Rosji w przededniu Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej produkowano w ciągu całego roku.**

Podstawą postępu technicznego i szybkiego tempa rozwoju wszystkich dziedzin gospodarki narodowej jest stały wzrost radzieckiego przemysłu budowy maszyn. Łączna produkcja przemysłu budowy maszyn wzrośnie w 1952 roku o przeszło 40 proc. w porównaniu z 1950 rokiem.

Elektrownie Związku Radzieckiego produkują obecnie w ciągu jednego tylko miesiąca tyle energii elektrycznej ile produkowały elektrownie Rosji przedrewolucyjnej w ciągu pięciu lat.

W 1952 r. w szybkim tempie rośnie również produkcja przedmiotów spożycia. W ciągu dwóch pierwszych lat nowej pięciolatki przeciętny roczny przyrost produkcji przedmiotów spożycia wyniesie ponad 13 proc. wobec 11 proc. przewidzianych w dyrektywach w sprawie planu pięcioletniego.

Z roku na rok rośnie przemysł lekki i spożywczy, zwiększając produkcję artykułów przemysłowych powszechnego użytku i produktów spożywczych. Produkcja przemysłu spożywczego wzrosła w ciągu dwóch lat piątej pięciolatki o przeszło 25 proc., poprawiła się jakość i szerszy jest asortyment produkcji.

W bieżącym roku ludność otrzyma towarów przemysłowych i produktów spożywczych znacznie więcej aniżeli w 1950 r.: odzieży o 27 proc., obuwia skórzanego o 32 proc., przetworów mięsnych i rybnych o 31 proc., masła, tłuszczów roślinnych i innych tłuszczów jadalnych o 31 proc., cukru o 58 proc., wyrobów cukierniczych o 29 proc. Zwiększy się też produkcja artykułów gospodarstwa domowego: lodówek, maszyn do prania, odkurzaczy itd.

Mówiąc o poważnych sukcesach osiągniętych w tym roku przez nasz przemysł socjalistyczny, nie wolno zapominać o tym, że w pracy poszczególnych gałęzi przemysłu i poszczególnych zakładów przemysłowych istnieją jeszcze istotne niedociągnięcia.

Niektóre gałęzie przemysłu pracują niezadowalająco, nie wykonują swego planu produkcyjnego ani swych zadań w dziedzinie obniżki kosztów własnych produkcji. Istnieją jeszcze takie zakłady przemysłowe, które nie dają całego asortymentu produkcji i nie zapewniają wysokiej jej jakości, które naruszają standarty państwowe i wskaźniki techniczne.

Kierownicy przedsiębiorstw i gałęzi przemysłu, które nie wykonują planów państwowych i dają produkcję niewysokiej jakości, powinni pomyśleć o tym, że jeśli nie poprawią tego stanu rzeczy, będą musieli ustąpić miejsca innym, energiczniejszym i bardziej wykwalifikowanym pracownikom.

W dziedzinie gospodarki rolnej osiągnięto w ciągu ubiegłych dwóch lat nowej pięciolatki poważne sukcesy. Zwiększyły się obszary zasiewów, a zwłaszcza najcenniejszej rośliny konsumcyjnej — pszenicy. Jak wiadomo, w roku bieżącym globalne zbiory zbóż wyniosły 8 miliardów pudów, a globalne zbiory pszenicy zwiększyły się o 48 proc. w porównaniu z 1940 rokiem. W ten sposób problem zbożowy, uważany za najostrzejszy i najpoważniejszy, został u nas pomyślnie raz na zawsze rozwiązany. W porównaniu z zeszłym rokiem zwiększyły się globalne zbiory bawełny, buraków cukrowych, lnu, słonecznika i ziemniaków.

Globalna i towarowa produkcja hodowlana w ZSRR przewyższa poziom przedwojenny.

Umocniła się jeszcze bardziej baza techniczna rolnictwa dzięki wielkiej ilości nowych traktorów, samochodów i maszyn rolniczych.

XIX Zjazd naszej Partii postawił przed gospodarką rolną nowe wspaniałe zadania dalszego zwiększenia plonów roślin uprawnych i rozwoju hodowli.

Kołchoźnicy i kołchoźnice, pracownicy rolnictwa przystąpili z wielkim entuzjazmem do realizacji drugiej powojennej pięciolatki stalinowskiej. Dlatego też nie ulega wątpliwości, że zadania nowego planu pięcioletniego w dziedzinie rolnictwa będą wykonane.

Równolegle z rozwojem przemysłu i rolnictwa rozwija się w naszym kraju transport kolejowy i wodny. W porównaniu z rokiem 1950 kolejowe przewozy towarowe wzrosły w roku bieżącym o 23 proc., przewozy rzeczne wzrosły o 21 proc., a morskie — o 22 proc. Znacznie wzrastają prace nad elektryfikacją transportu kolejowego. Flota morska i rzeczna uzupełniana jest nowymi statkami.

W roku 1952 oddano do użytku gigantyczną budowlę epoki stalinowskiej — Wołżańsko - Doński Kanał Żeglowny im. Włodzimierza Lenina.

Podstawowym celem produkcji socjalistycznej jest zaspokojenie w maksymalnym stopniu wzrastających potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa. Dobrobyt i poziom kulturalny narodu radzieckiego wzrastają nieustannie. Zwiększa się masa towarów powszechnego użytku dostarczanych sieci handlowej. W roku 1952 globalny detaliczny obrót towarów w handlu państwowym i spółdzielczym zwiększył się w porównaniu z rokiem 1950 o 27 proc.

W kwietniu br. dokonano piątej po wojnie obniżki państwowych cen artykułów spożywczych i wyrobów przemysłowych. Zapewniło to dalszy wzrost realnej wartości płac robotników i pracowników umysłowych i obniżyło wydatki chłopów na zakup wyrobów przemysłowych.

W celu dalszej poprawy warunków mieszkaniowych mas pracujących rozwija się w naszym kraju z roku na rok budownictwo mieszkaniowe.

W ciągu 1951 r. i 10 miesięcy r. 1952 w miastach i osiedlach robotniczych wybudowano nowe domy, których łączna powierzchnia wynosi około 43 milionów metrów kwadratowych, co odpowiada liczbie przeszło miliona mieszkań dwuizbowych. W ośrodkach wiejskich zbudowano 620 tysięcy domów mieszkalnych.

W stolicy naszej ojczyzny — Moskwie — rozmiary budownictwa mieszkaniowego przekroczą w r. 1952 prawie dwukrotnie poziom przedwojennego 1940 roku. Zakończono budowę pierwszej grupy wspaniałych monumentalnych gmachów wysokościowych.

Obiektywnym wskaźnikiem nieustannego wzrostu dobrobytu materialnego ludzi pracy naszego kraju jest wzrost dochodu narodowego w Związku Radzieckim. W 1952 r. dochód narodowy wzrośnie w porównaniu z r. 1950 o 25 proc. Wzrost dochodu narodowego umożliwił jednocześnie znaczne podniesienie dochodów ludności oraz zwiększenie funduszów na inwestycje w gospodarce narodowej.

W bieżącej pięciolatce przewiduje się mniej więcej dwukrotny wzrost nakładów inwestycyjnych w przemyśle w porównaniu z czwartą pięciolatką. Zbudowana zostanie znaczna ilość nowych i dokonana będzie rozbudowa istniejących zakładów przemysłowych, fabryk, kopalń, elektrowni i linii kolejowych. W porównaniu z r. 1950 państwowe budownictwo inwestycyjne wzrośnie w r. 1952 o 26 proc.

Szczególne miejsce zajmują gigantyczne budowle stalinowskie na Wołdze, Dnieprze, Donie i Amu-Darii. Rozmiary prac inwestycyjnych przy tych budowlach wzrosną w roku 1952 dwukrotnie w porównaniu z rokiem 1951. Plany budowy są pomyślnie wykonywane.

W ciągu ostatnich lat odbywa się w budownictwie na szeroką skalę przejście od mechanizacji poszczególnych procesów do mechanizacji kompleksowej, szeroko wprowadza się budownictwo szybkościowe i potokowe.

Jednakże w pracy organizacji budowlanych wciąż jeszcze istnieją poważne niedociągnięcia. Najważniejsze niedociągnięcia to niedotrzymywanie ustalonych terminów oddawania do użytku nowych obiektów, niewykonywanie zadań w dziedzinie obniżania kosztów budowy. Z tymi niedociągnięciami w budownictwie trzeba stoczyć stanowczą walkę.

Olbrzymie sukcesy osiągnął w ciągu ostatnich lat naród radziecki w dziedzinie nauki, kultury i sztuki. Równolegle z realizacją powszechnego siedmioletniego nauczania coraz szerszy zasięg przybiera średnie wykształcenie oparte na nauczaniu dziesięcioletnim. Umożliwiło to postawienie w bieżącej pięciolatce zadania, by do końca pięciolatki przejść do powszechnego dziesięcioletniego średniego nauczania w stolicach republik, w miastach wydzielonych, w stolicach obwodów, krajów oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych.

Konieczne jest przygotowanie warunków umożliwiających pełną realizację w następnej pięciolatce powszechnego średniego wykształcenia w pozostałych miastach i ośrodkach wiejskich. Jednocześnie należy przygotować się gruntownie do przejścia do powszechnego nauczania politechnicznego. Do wyższych zakładów naukowych i szkół technicznych przyjęto w roku 1952 o wiele więcej słuchaczy niż w latach ubiegłych.

Liczba studentów w wyższych zakładach naukowych Związku Radzieckiego jest przeszło półtora raza większa niż liczba studentów we wszystkich krajach kapitalistycznych Europy razem wziętych. Liczba młodych specjalistów, którzy w ciągu pierwszych dwóch lat piątej pięciolatki ukończyli naukę, jest o 65 proc. większa niż liczba tych, którzy ukończyli naukę w ciągu pierwszych dwóch lat czwartej pięciolatki. Dzięki nieustannej trosce Partii Komunistycznej i rządu radzieckiego sieć szkół — uczelni technicznych i wyższych zakładów naukowych w naszym kraju wzrasta z każdym rokiem.

W najbliższym czasie zakończona zostanie budowa nowego wspaniałego gmachu Moskiewskiego Uniwersytetu Państwowego, budowanego z inicjatywy Towarzysza Stalina.

Partia i rząd otaczają wielką troską zdrowie ludzi pracy Związku Radzieckiego. Wydatki na ochronę zdrowia w r. 1952 wyniosą 27,7 miliarda rubli. Wzrasta ilość szpitali, przychodni, domów wypoczynkowych i sanatoriów. W roku bieżącym wzrosła znacznie produkcja środków leczniczych i wszelkiego rodzaju sprzętu lekarskiego. W wyniku ulepszenia obsługi lekarskiej i wzrostu dobrobytu narodu, w ciągu ostatnich lat zwiększyła się liczba urodzeń i zmniejszyła się znacznie liczba zachorowań oraz śmiertelność wśród ludności naszego kraju.

Naród radziecki osiągnął wielki postęp w dziedzinie nauki i techniki. Dobitnym świadectwem tego jest uwieńczone powodzeniem projektowanie i realizacja nie mających sobie równych co do wielkości i skomplikowanej konstrukcji wielkich budowli hydrotechnicznych; budowa domów wysokościowych, konstrukcja i produkcja niezwykle skomplikowanych maszyn i sprzętu technicznego.

Wszystko to ma służyć pogłębieniu wiedzy teoretycznej w różnych dziedzinach nauki, a w szczególności w dziedzinie wykorzystania energii atomowej dla dobra ludzkości.

Ogromne zmiany zaszły w ciągu 35 lat w ekonomice i kulturze wszystkich narodów wielonarodowego Związku Radzieckiego. Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa wyzwoliła ujarzmione narodowości spod ucisku politycznego, narodowego i ekonomicznego. Rejony narodowościowe, zacofane dawniej pod względem ekonomicznym i kulturalnym, przekształciły się pod kierownictwem Partii Komunistycznej w kwitnące, przemysłowo-kołchozowe republiki socjalistyczne. Na bazie starych narodów burżuazyjnych powstały, rozwinęły się i ukształtowały nowe przodujące narody socjalistyczne.

Leninowsko - stalinowska polityka narodowościowa zapewniła rozkwit nauki, kultury i sztuki narodów ZSRR. Rośnie sieć szkół, wyższych uczelni, instytucji naukowych, klubów, bibliotek i teatrów. W republikach związkowych utworzono narodowe akademie nauk. Wyrosły liczne kadry narodowe w przemyśle i w gospodarce rolnej republik, powstały kadry inteligencji narodowej.

Dalszy wzrost gospodarki narodowej i kultury republik związkowych w nowej pięciolatce jeszcze bardziej wzmocni przyjaźń narodów ZSRR i potęgę naszej radzieckiej ojczyzny.

Realizując program pokojowego budownictwa socjalistycznego, naród nasz nigdy nie zapomina wskazań założycieli państwa radzieckiego Lenina i Stalina — o konieczności umacniania obrony państwa socjalistycznego, o wszechstronnym umacnianiu Armii Radzieckiej i marynarki wojennej, o tym, że należy je trzymać zawsze w stanie bojowej gotowości. Siły zbrojne Związku Radzieckiego otrzymują od socjalistycznego przemysłu najnowocześniejsze uzbrojenie i najnowocześniejszy sprzęt techniczny.

Lecz armia nasza jest silna nie tylko dzięki swemu pierwszorzędnemu wyposażeniu technicznemu. Jest ona silna dzięki swej nieprześcignionej postawie moralno-politycznej,

(ciąg dalszy na str. 4)

ZSRR NIEZŁOMNĄ OSTOJĄ POKOJU, POSTĘPU I DEMOKRACJI

(ciąg dalszy ze str. 3)

dzięki patriotycznej świadomości żołnierzy i dowódców, dzięki nierozerwalnej więzi z narodem, który otacza ją miłością i troską. Każdy żołnierz Armii Radzieckiej i marynarki wojennej dumny jest z tego, że jest powołany do obrony swego socjalistycznego państwa, do ochrony pokojowej pracy ludzi radzieckich. Taka armia, jak dowodzi doświadczenie historii, jest niezwyciężona!

Amerykańscy podżegacze wojenni i ich sługusi nie powinni zapominać o sile Armii Radzieckiej, która gotowa jest udzielić druzgocącej odprawy każdemu agresorowi, jeśli spróbuje pogwałcić granicę naszej wielkiej ojczyzny (oklaski).

Towarzysze! Wielkie są nasze sukcesy we wszystkich dziedzinach budownictwa socjalistycznego. Lecz ludziom radzieckim wychowanym przez partię Lenina - Stalina obce jest uczucie niefrasobliwości i zarozumiałości. W osiągniętych sukcesach widzą oni szczebel do walki o nowe sukcesy.

XIX Zjazd Partii podkreślił wyjątkowe znaczenie dalszego, śmiałego rozwijania samokrytyki i krytyki niedociągnięć naszej pracy.

Wcielając w życie ten postulat historycznego Zjazdu naszej Partii, usuwając z całą stanowczością niedociągnięcia w pracy na różnych odcinkach budownictwa komunistycznego, ludzie radzieccy sprawią, że wspaniały program piątej pięciolatki zostanie wykonany i przekroczony!

2. Polityka zagraniczna ZSRR i utrwalanie pokoju na całym świecie

Naród radziecki swą ofiarną bohaterską pracą toruje masom pracującym całego świata drogę do świetlanej przyszłości.

Doświadczenie ubiegłych 35 lat całkowicie potwierdziło znane tezy Lenina i Stalina o epokowej roli i epokowym znaczeniu Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. Wielcy wodzowie niejednokrotnie wskazywali, że międzynarodowe znaczenie Rewolucji Październikowej przejawia się nie tylko w „szerokim" sensie jej odziaływania na wszystkie kraje, lecz również w „węższym" sensie, w sensie powtarzania się w skali międzynarodowej podstawowych jej cech i prawidłowości rozwoju.

Wielki Lenin mówił: **„Droga nasza jest słuszna, gdyż jest to droga, na którą wcześniej czy później nieuchronnie wkroczą również pozostałe kraje".** Te proroctwo słowa spełniają się.

W wyniku bohaterskiego zwycięstwa narodu radzieckiego w drugiej wojnie światowej, kraje liczące łącznie przeszło 600 milionów ludności zerwały z kapitalizmem i wraz ze Związkiem Radzieckim utworzyły potężny obóz demokracji i socjalizmu.

W krajach demokracji ludowej rok 1952 również przebiega pod znakiem dalszego rozwoju wszystkich dziedzin gospodarki narodowej i kultury.

W roku bieżącym w porównaniu z 1951 r. globalna produkcja przemysłu zwiększyła się: w Czechosłowacji, w Polsce, w Rumunii, na Węgrzech i w Bułgarii o 22—25% , w Albanii — o przeszło 80 procent, przy czym globalna produkcja wielkiego i średniego przemysłu przekroczy kilkakrotnie poziom przedwojenny.

W szybkim tempie odbywa się elektryfikacja krajów demokracji ludowej. Produkcja energii elektrycznej zwiększyła się w 1952 r. w porównaniu z 1950 r.: w Polsce i Czechosłowacji o 24—25 proc., na Węgrzech i w Rumunii — o 38 proc., w Bułgarii — o 77 proc., w Albanii — przeszło trzykrotnie, w Niemieckiej Republice Demokratycznej — o 22 proc. Jednym z przejawów przyjaźni i współpracy tych krajów jest m. in. przekazywanie energii elektrycznej z Rumunii do Bułgarii, z Polski do Czechosłowacji, jak również z Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Polski i z Polski do NRD.

Kraje demokracji ludowej w znacznej mierze zawdzięczają swój szybki rozwój gospodarczy wydatnej i braterskiej pomocy Związku Radzieckiego.

Korzystając z pomocy Związku Radzieckiego, kraje demokracji ludowej pomyślnie rozwiązują zadanie rozwoju i przebudowy gospodarki rolnej. Ważną dźwignią tej przebudowy są państwowe ośrodki maszynowe, które utworzono we wszystkich krajach demokracji ludowej. Chłopstwo pracujące w krajach demokracji ludowej garnie się coraz bardziej do spółdzielczości, tworzy coraz więcej produkcyjnych zrzeszeń rolniczych.

Ogólnemu rozwojowi ekonomicznemu towarzyszy we wszystkich europejskich krajach demokracji ludowej szybka poprawa sytuacji materialnej mas pracujących.

Wielkie sukcesy osiągnęła również Chińska Republika Ludowa w ciągu trzech lat, które minęły od chwili, gdy naród chiński pod kierownictwem swej Partii Komunistycznej położył kres panowaniu imperialistów i ich najmitów — kuomintangowców i ujął władzę w swe ręce.

Wyniki rozwoju gospodarczego wszystkich krajów demokracji ludowej świadczą dobitnie, że polityka blokady ekonomicznej uprawiana przez imperialistów USA wobec krajów obozu demokracji i socjalizmu doznała zupełnego fiaska. Polityka ta ugodziła w tych, którzy ją prowadzą. Co się tyczy krajów obozu demokracji i socjalizmu, to w odpowiedzi na politykę blokady kraje te zespoliły się, weszły na tory ścisłej współpracy ekonomicznej i wzajemnej pomocy, stworzyły swój własny rynek światowy przeciwstawiający się światowemu rynkowi kapitalistycznemu.

„Za najważniejszy wynik ekonomiczny drugiej wojny światowej — wskazuje Towarzysz Stalin — należy uważać rozpad jenolitego wszechogarniającego rynku światowego. Okoliczność ta zadecydowała o dalszym pogłębieniu się ogólnego kryzysu światowego systemu kapitalistycznego".

W referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej na XIX Zjeździe towarzysz Malenkow dał głęboką marksistowską analizę całej obecnej sytuacji międzynarodowej, przytoczył przekonujące fakty i liczby, świadczące z jednej strony o wzroście sił obozu demokracji i socjalizmu, a z drugiej o pogłębieniu się ogólnego kryzysu kapitalizmu światowego. Ogólny obraz światowej sytuacji ekonomicznej w chwili obecnej cechują dwie linie rozwoju.

„Jedna linia — to linia nieprzerwanego wzrostu pokojowej ekonomiki Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, ekonomiki, która nie zna kryzysów i rozwija się w celu zapewnienia maksymalnego zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa...

Druga linia — to linia ekonomiki, kapitalizmu, którego siły wytwórcze drepcą w miejscu, ekonomiki, miotającej się w kleszczach coraz bardziej pogłębiającego się ogólnego kryzysu kapitalizmu i stale powtarzających się kryzysów ekonomicznych, linia militaryzacji ekonomiki i jednostronnego rozwoju tych gałęzi produkcji, które pracują na rzecz wojny, linia walki konkurencyjnej między krajami, ujarzmiania jednych krajów przez inne".

Zaostrzają się coraz bardziej sprzeczności między Stanami Zjednoczonymi a Anglią, Stanami Zjednoczonymi a Francją i innymi krajami kapitalistycznymi Europy. Między monopolistami amerykańskimi i angielskimi toczy się jawna walka o źródła surowców: ropy naftowej, kauczuku, metali nieżelaznych, siarki, o rynki zbytu towarów. Zaostrza się walka między Niemcami zachodnimi a Francją z powodu konkurencji między kapitalistami tych krajów w tzw. europejskim kombinacie węgla i stali, zaostrza się konflikt między nimi z powodu Zagłębia Saary.

Usiłując znaleźć wyjście z zaostrzonego po drugiej wojnie światowej ogólnego kryzysu kapitalizmu, imperialiści USA wkroczyli na drogę przygotowań do nowej wojny światowej. Ich celem jest zdobycie panowania nad światem. Jednakże szaleńczy wyścig zbrojeń prowadzony przez obóz imperialistyczny pod presją USA z każdym dniem coraz bardziej potęguje trudności i sprzeczności rozdzierające ten obóz, prowadzi nieuchronnie do kryzysu ekonomicznego.

Po wkroczeniu na drogę wyścigu zbrojeń europejskie kraje kapitalistyczne również zmniejszają produkcję cywilną, wywołując w ten sposób zastój w przemyśle.

Gospodarka wojenna pochłania ogromne sumy. Budżet państwowy USA stał się w ostatnich latach typowym budżetem wojennym: 74 procent całego budżetu na rok 1952/53 przeznacza się na bezpośrednie wydatki wojenne, co przekracza przeszło trzykrotnie wydatki wojenne przed rozpoczęciem wojny w Korei.

W latach 1949/50 wydatki wojenne krajów Europy zachodniej należących do bloku atlantyckiego wyniosły 6,2 miliarda dolarów. Na żądanie kół rządzących USA suma ta w budżetach na rok 1952/53 zostaje zwiększona prawie do 16 miliardów dolarów.

Wyścig zbrojeń prowadzi do niesłychanego wzbogacenia miliarderów i milionerów. W ciągu siedmiu lat powojennych zyski monopolistów USA wyniosły blisko 220 miliardów dolarów. Równocześnie niebywale wzrasta opodatkowanie ludności. Jak donosiła prasa, Truman w czasie swej prezydentury pobrał więcej podatków niż wszyscy poprzedni 31 prezydentów USA łącznie.

We wszystkich krajach agresywnego obozu wyścig zbrojeń pogłębił inflację, która i bez tego była znaczna. Kanały obiegu pieniężnego są przepełnione pieniądzem papierowym. Siła nabywcza pieniądza systematycznie spada. Wzrastają nieustannie ceny artykułów powszechnego użytku. Stopa życiowa spada w szybkim tempie. Sytuacja mas pracujących pogarsza się z każdym dniem. Uwzględniając tylko Stany Zjednoczone, Japonię, Anglię, Włochy, Belgię i Niemcy zachodnie, liczba całkowicie i częściowo bezrobotnych sięga 32 milionów. Narasta fala strajków i politycznych wystąpień robotników.

Obecnie ekonomiści burżuazyjni spierają się nie o to, czy nowy kryzys gospodarczy nastąpi czy nie, lecz o to, jak prędko kryzys ten wybuchnie. Znamienne jest, że wszelkiego rodzaju instytuty badające koniunkturę ekonomiczną uprzedzają otwarcie sfery gospodarcze o konieczności „przygotowania się" do nieuniknionego i bliskiego kryzysu.

A jednocześnie olbrzymia machina propagandowa miliarderów amerykańskich, starając się odwrócić uwagę mas pracujących od ich ciężkiej sytuacji, sztucznie podsyca psychozę wojenną. Ta machina propagandowa przyzwyczaja ludność do myśli o konieczności użycia bomby atomowej, straszy dzień w dzień nie tylko dorosłych, lecz również dzieci, urządzając m. in. fałszywe alarmy lotnicze.

Rezultaty są widoczne. Wielu Amerykanów straciło spokój ducha. Spoglądają oni raz po raz w niebo i niektórym z nich wydaje się, że widzą w przestworzach dziwne przedmioty, przypominające olbrzymie „talerze latające", „spodki", „patelnie", i „zielone kule ogniste". Amerykańskie dzienniki i czasopisma drukują liczne opowiadania różnych „naocznych świadków", którzy twierdzą, że widzieli te dziwne przedmioty i że są to albo.. tajemnicze pociski rosyjskie, albo co najmniej machiny latające, wysłane z jakiejś innej planety, by obserwować co dzieje się w Ameryce! Jakże nie przypomnieć tu rosyjskiego przysłowia ludowego: „Strach ma wielkie oczy"?

W swym historycznym przemówieniu wygłoszonym na XIX Zjeździe Partii towarzysz Stalin powiedział, że w krajach kapitalistycznych zdeptana została zasada równości praw ludzi i narodów, że zastąpiono ją zasadą pełni praw wyzyskującej mniejszości i pozbawienia wszelkich praw wyzyskiwanej większości obywateli. Prawa jednostki przyznawane są obecnie tylko tym, którzy posiadają kapitał, a wszyscy pozostali obywatele uważani są za surowy materiał ludzki, zdatny jedynie do wyzysku.

Amerykańskie koła rządzące wkroczyły jawnie na drogę faszyzacji. Idą one w ślady Hitlera. W swoim kraju wprowadzają one system terroru, usiłują zdławić wszystkie siły postępowe, postawiły faktycznie partię komunistyczną poza nawiasem prawa, przy pomocy band najemnych zrywają wiece i zebrania organizacji demokratycznych. Propaganda nowej wojny imperialistycznej, mającej na celu zdobycie panowania nad światem, oraz przygotowania do tej wojny przybrały niebywałe dotychczas rozmiary.

Dążąc do nowej wojny światowej, koła rządzące Stanów Zjednoczonych rozbudowują w Europie, w Azji, na Bliskim i Środkowym Wschodzie sieć baz wojennych, trzymają swe wojska w tych strefach, torpedują uporczywie współpracę międzynarodową. Imperialiści amerykańscy stawiają przede wszystkim na kartę odrodzenia militaryzmu niemieckiego i w tym celu dążą do utrwalenia rozbicia Niemiec i do przekształcenia Niemiec zachodnich w swą wojenną bazę wypadową. W tym właśnie celu chcą oni przeforsować ratyfikację zawartych w Bonn i w Paryżu układów w sprawie tzw. europejskiej wspólnoty obronnej.

W Azji odbudowują oni w gorączkowym tempie militaryzm japoński. W tym celu Stany Zjednoczone narzuciły Japonii separatystyczny traktat który jest układem wojennym obliczonym również na przekształcenie Japonii w amerykańską wojenną bazę wypadową.

Dwa i pół roku temu imperialiści USA rozpętali krwawą wojnę przeciwko bohaterskiemu narodowi koreańskiemu.

Stany Zjednoczone stały się światową ostoją reakcji i faszyzmu, ośrodkiem światowego spisku agresorów przeciwko pokojowi i bezpieczeństwu narodów.

Nie darmo prości ludzie na całym świecie tak nienawidzą soldateski amerykańskiej, która swym żandarmskim butem depce prawa i wolność narodów.

Lecz amerykańscy podżegacze wojenni nie są w stanie cofnąć koła historii. Wojna wyzwoleńcza narodów przeciwko imperializmowi nabiera olbrzymiego rozmachu we wszystkich krajach.

Sklecony przez imperialistów amerykańskich agresywny, wojenny blok atlantycki jest coraz bardziej targany wewnętrznymi sprzecznościami między USA a Anglią, a także między USA a Francją i innymi krajami kapitalistycznymi. Pod naciskiem mas ludowych i trudności gospodarczych koła rządzące europejskich krajów kapitalistycznych zmuszone są coraz częściej wyrażać niezadowolenie z amerykańskiej polityki niezamaskowanego dyktatu.

Dziennik amerykański „New York Times" pisał niedawno że zachodnioeuropejskim rządom „diabelnie zbrzydło uczucie zależności od USA". Dziennik przyznaje następnie, że dalsza amerykańska „pomoc" ekonomiczna nie poprawi, lecz pogorszy sytuację w Europie.

Bieg wydarzeń zmierza do tego, że Anglia, Francja i inne kraje kapitalistyczne nie będą znosić bez końca panowania i ucisku USA, lecz wcześniej czy później podejmą próbę wyrwania się z niewoli amerykańskiej i wkroczenia na drogę samodzielnego rozwoju.

Socjalistyczna Rewolucja Październikowa wstrząsnęła imperializmem nietylko w centrum jego panowania, zadała ona również cios w jego zaplecze, w jego peryferie. Podważyła ona panowanie imperializmu w koloniach i w krajach zależnych.

W rezultacie drugiej wojny światowej kolonialny system imperializmu zachwiał się w swych posadach. Niezwykle ważną rolę odegrało przy tym również historyczne zwycięstwo narodu chińskiego.

Wymownym dowodem fiaska prób imperialistów stłumienia ruchu narodowo-wyzwoleńczego ludów jest porażka USA w wojnie przeciw narodowi koreańskiemu. Pomimo barbarzyńskiego bombardowania miast koreańskich, pomimo użycia broni bakteriologicznej, samolotów odrzutowych i nowoczesnego uzbrojenia, wojska amerykańsko-angielskie nie są w stanie złamać oporu narodu koreańskiego. Naród koreański przy braterskiej pomocy chińskich ochotników ludowych, pod kierownictwem wodza narodu koreańskiego Kim Ir-Sena, dzielnie i wytrwale broni swej niezawisłości i wolności.

Narody piętnują haniebne czyny agresorów amerykańskich. Narody nie chcą wojny, są one za pokojem i stawiają coraz silniejszy opór podżegaczom wojennym.

Trudno przecenić znaczenie potężnej manifestacji sił ludowych w walce o pokój, jaką był niedawny Kongres Obrońców Pokoju narodów Azji i strefy Oceanu Spokojnego.

Wysłannicy 37 krajów, które liczą łącznie 1.600 milionów mieszkańców, oświadczyli z naciskiem, że knowania podżegaczy wojennych spotkają się w przyszłości z jeszcze bardziej stanowczą odprawą. Rosną siły obrońców pokoju. Krzepnie przyjaźń między narodami wszystkich krajów: Na zapleczu imperialistycznych podżegaczy wojennych rozbrzmiewa coraz częściej i głośniej zawołanie prostych ludzi: „Nigdy nie będziemy walczyli przeciwko narodom kraju socjalizmu".

W walce o pokój zacieśnia się coraz bardziej niewzruszona przyjaźń między narodami Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej.

Rośnie i zacieśnia się wielka przyjaźń między Chińską Republiką Ludową a Związkiem Radzieckim, będąca rękojmią trwałego pokoju na Dalekim Wschodzie i na całym świecie.

Nasza wielka ojczyzna jest niezwyciężonym bastionem pokoju. Naród radziecki nie chce wojny. Wie o tym cały świat. Cała działalność naszego państwa przebiega pod znakiem stalinowskiej polityki pokojowej, twórczej pracy, pod znakiem przyjaźni między narodami. „Co się tyczy Związku Radzieckiego — wskazuje towarzysz Stalin — to **jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie".**

Pokojowa stalinowska polityka zagraniczna rządu radzieckiego wychodzi z założenia, że pokojowe współistnienie i współpraca kapitalizmu i komunizmu jest najzupełniej możliwa. W tym celu trzeba jedynie obopólnej chęci współpracy, gotowości wykonywania przyjętych zobowiązań przestrzegania zasady równości i nie wtrącania się w wewnętrzne sprawy innych państw.

Na rozpoczętej w październiku zwyczajnej sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ delegaci ZSRR i krajów demokracji ludowej, jak zawsze, konsekwentnie demaskują dyktatorską, agresywną politykę wodzirejów USA

Przedstawiciele radzieccy znowu bronią konkretnego programu prawdziwego utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Jednakże tylko beznadziejni głupcy mogą sądzić, że pokojowa polityka rządu radzieckiego wywołana jest słabością naszego państwa. Naród radziecki nie należy do lękliwych, nie boi się wojny. Dowiedzione zostało już niejednokrotnie zarówno w latach interwencji państw kapitalistycznych przeciwko młodej Republice Radzieckiej, jak i w latach drugiej wojny światowej, że siła państwa radzieckiego jest niezłomna. Obecnie, gdy Związek Radziecki nie jest samotny, gdy występuje na czele obozu demokracji i socjalizmu, jego siły i potęga niezmiernie wzrosły.

Wielki pisarz rosyjski Maksym Gorki pisał, że jeśli kapitaliści, postradawszy ostatecznie zmysły ze strachu przed nieuchronną przyszłością, rzucą swe hordy przeciwko naszemu krajowi, „niezbędne jest, by na ich głupie łby spadł taki cios słów i czynu, który stałby się ostatnim ciosem w łeb kapitału i strącił go w grób, przygotowany dlań we właściwym czasie przez historię". **Tak właśnie będzie, jeżeli agresorzy ośmielą się zaatakować nasz kraj.**

Towarzysze! Nieśmiertelny Lenin wskazywał, że komunizm wyrasta wszędzie. Żadne wysiłki rządów burżuazyjnych, żadne faszystowskie metody rozprawiania się z przodującymi ludźmi współczesnej epoki nie mogą zahamować rozpowszechniania się idei komunizmu w szerokich masach ludzi pracy na całym świecie. Nie ma takiej siły, która zdołałaby cofnąć koło historii, powstrzymać proces społecznego ruchu naprzód — do komunizmu.

Nowe sukcesy osiągnięte w ubiegłym roku w dziedzinie rozwoju socjalistycznej gospodarki i kultury Związku Radzieckiego, sukcesy w dziedzinie rozwoju krajów demokracji ludowej na drodze do socjalizmu, dalsze wzmocnienie się obozu pokoju i socjalizmu — są widomym potwierdzeniem wielkiej słuszności i niezwyciężonej siły nauki Lenina i Stalina.

Reasumując wyniki minionych lat widzimy, że droga do zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju była niełatwa. Niemało było trudności na naszej drodze. A jednak nasza partia była zawsze w pogotowiu bojowym i pomyślnie pokonywała wszystkie trudności i przeszkody.

Obecnie jasne jest dla każdego, że władza radziecka nie utrzymałaby się w naszym kraju nie tylko przez 35 lat ale nawet przez 35 dni, gdyby nie bohaterska partia Lenina-Stalina ściśle związana z narodem i ciesząca się jego bezgranicznym zaufaniem.

Pod kierownictwem Partii Komunistycznej, naród radziecki uczynił ze swego państwa niezwyciężoną potęgę. Jest w tym ogromna historyczna zasługa Wodza Partii i narodu — Towarzysza Stalina. (Burzliwe, długoniemilknące oklaski). Przez przeszło ćwierć wieku od śmierci wielkiego Lenina, Towarzysz Stalin pewną ręką prowadzi naszą partię i naród radziecki nieznaną w dziejach drogą budownictwa nowego komunistycznego życia. Oto dlaczego tak bezgraniczne jest zaufanie mas pracujących naszego kraju i całego świata do genialnego kierownictwa stalinowskiego, oto dlaczego tak silna jest ich wiara w politykę partii komunistycznej, w geniusz Stalina. Oto dlaczego tak wielka jest miłość narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata do towarzysza Stalina.

Niech żyje Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna, która zapoczątkowała nową epokę w życiu ludzkości!

Niech żyje potężny Związek Radziecki, niezwyciężona ostoja pokoju, demokracji i socjalizmu!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia Lenina-Stalina!

Niech żyje długie lata nasz drogi nauczyciel i wódz wielki Stalin! (Huczne, długotrwałe oklaski, przechodzące w owację).

Pod sztandarem Lenina-Stalina naprzód do komunizmu!

(Referat M. Pierwuchina niejednokrotnie przerywały długotrwałe oklaski. Końcowe słowa referatu zebrani witają gorącą owacją na cześć wielkiego Stalina — genialnego wodza i nauczyciela, organizatora i twórcy historycznych zwycięstw narodu radzieckiego, geniusza całej postępowej ludzkości).

LISTOPAD **11** WTOREK

DZIŚ Marcina

JUTRO: Witolda, Mateusza

WAŻNIEJSZE TELEFONY: Straż Pożarna 44-44. Pogotowie PCK 1000. Taksówki 36-55 i 39-62. Informacja PKP 11-87. Informacja pocztowa 02 i 03. Zamiejscowe 00. Komenda MO 25-16. IKP 19-37, 33-41, 33-42.

To i owo z Bydgoszczy

Mokro nam!

To i owo! W ciągu ostatnich dni panuje dżdżysta pogoda, co nie uspasabia nas wesoło. We wszystkich niemal składnicach PSS nikt jakoś, poza otuleniem nas słomą, nie myśli o przesypaniu do jakiegoś pomieszczenia pod dachem albo zbudowaniu nad nami daszku. Więc mokniemy i tracimy smak. A potem jest nam bardzo smutno, jeśli ludzie skarżą się, że jesteśmy „nieudane". A to naprawdę nie nasza wina! Szczękamy z chłodu i wilgoci łupinami oraz pozdrawiamy

(—) Zmoknięte ziemniaki.

Uwiędłych liści...

... spływa tren — powiada poetycznie znany walczyk. Proza jesieni na ulicach bydgoskich jest mniej piękna niż słowa piosenki.

Łysiejące drzewa zrzucają z siebie tysiące liści, w sposób dość niegrzeczny, lecz zgodny z naturą, wprost na ulicę. A jeszcze mniej grzeczne są ZOM i administracje domów, które nie usuwają z chodników i jezdni stert liści. Dlatego też np. na ul. Sportowej utworzyła się ślizga maź z liści.

Apelujemy więc serdecznie: liście do liści a stosy liści do śmietnika!

(ż-fa)

Tynk z nieba

Wczorajszego ranka ulicą Długą szła niewiasta. Wtem dwa kroki przed nią spadła olbrzymia połać tynku z wysokości drugiego piętra z domu przed biblioteką. Cudem niemal uniknęła śmierci, którą mogła spowodować taka masa tynku spadająca na głowę.

Ten wypadek jest jednym z dość wielu. Stare tynki domów osypują się samoczynnie i zagrażają życiu przechodniów. Donosząc o tym władzom budowlanym, domagamy się przedsięwzięcia kroków zaradczych przeciwko takiej „miłej mannie" z bydgoskiego nieba. (rek)

Małe i duże kłopoty ZBM
Drobne remonty domów
powinni lokatorzy przeprowadzać we własnym zakresie

Gnicie dachu zaczyna się zwykle od niewielkiej szczeliny w papie na dachu. Wówczas to każdego deszczowego dnia sączy przez nią woda.

Na suficie najwyższych pięter robią się początkowo małe, po każdym deszczu coraz większe zacieki. Woda po pewnym czasie przedostaje się na podłogę i sufity niższych pięter, powodując gnicie podłóg, pęcznienie i psucie się sufitów. Mieszkańcy domów do tej chwili milczą. Uderza się na alarm wówczas, gdy podłoga staje się miękka i napęczniała wilgocią. Wówczas to sypią się skargi mieszkańców do Zarządu Budynków Mieszkalnych o to, że woda leje się im na głowę. W końcu komisja ZBM stwierdza, że dom wymaga kapitalnego remontu.

W Bydgoszczy wiele komitetów blokowych lekceważy konieczność drobnych remontów w swoich mieszkaniach. Większość z nich ogranicza swe obowiązki do napisania podania pod adresem Zarządu Budynków Mieszkalnych o konieczności remontu.

Jednak zrealizowanie wszystkich napraw przekracza możliwości ZBM. Na pierwszy plan napraw wyznacza się domy, które potrzebują remontu niezwłocznie. Pozostałe jednak prace lokatorzy w miarę swoich możliwości winni wykonywać sami.

W ostatnich dniach administrator domu przy ul. Piotra Skargi 9 zwrócił się do ZBM z prośbą przysłania pracownika z cementem i piaskiem celem naprawy ścieku na podwórzu. Podań takich jest bardzo dużo. Składający je są oburzeni, jeśli otrzymają w swej sprawie negatywną odpowiedź. Tymczasem wiele domów w Bydgoszczy wymaga kapitalnych remontów. Nimi to w pierwszym rzędzie trzeba się zaopiekować.

Mieszkańcy prywatnych nieruchomości mogą otrzymać za niewielką opłatą wszelkie materiały potrzebne do remontów domów. Materiały te rozprowadza specjalny sklep MHD przy Placu Pawła Findera 3.

Uszkodzone lub zupełnie zepsute rynny powodują niszczenie ścian, wywołują grzyb w mieszkaniu itp. Temu mankamentowi można w porę zaradzić. Mieszkańcy domu winni małe zepsucie rynny naprawić natychmiast.

Wszystkie komitety blokowe i domowe na naszym terenie powinny natychmiast zainteresować się sprawą drobnych remontów. (s)

Spotkanie dziennikarzy
z aktywem Frontu Narodowego

W dążeniu do zacieśnienia więzi z przedstawicielami społeczeństwa zorganizowali dziennikarze w ub. tygodniach spotkania towarzyskie z pracownikami sztuki i literatami, z plastykami, wojskiem itd. Ostatnio odbyło się w gmachu Polskiego Radia podobne spotkanie z aktywem Frontu Narodowego, w szczególności z pracownikami bydgoskich zakładów przemysłowych i racjonalizatorami, którzy czynem produkcyjnym poparli akcję wyborczą. W spotkaniu wziął również udział gen. Bronisław Półturzycki, poseł na Sejm.

Redaktor naczelny „Gazety Pomorskiej" Andrzej Nowicki scharakteryzował polityczną wymowę kampanii wyborczej i jednomyślności społeczeństwa skupiającego się wokoło programu Frontu Narodowego. Apel red. Nowickiego, tudzież red. Grzędzielskiego i Wieszoka, aby przedstawiciele robotników podzielili się swymi doświadczeniami z dziennikarzami, spotkał się z silnym oddźwiękiem.

Przodownicy pracy Rybarczyk, Wesołowski, Włodarczyk, Matuszewski i Kościech wypowiadali się obszernie o odbudowie przemysłu po wojnie, o wzrastającej świadomości polityczno-społecznej mas pracujących, o udziale kobiet i młodzieży w akcji wyborczej, o roli agitatorów spośród robotników. Szczególnie ciekawe były wypowiedzi na temat współzawodnictwa pracy wśród załogi Bydgoskiego Przemysłu Gumowego. Zebrani dowiedzieli się wielu interesujących szczegółów o zastosowaniu w naszym przemyśle pomysłów racjonalizatorskich w oparciu o doświadczenia radzieckie.

Uderzała w wypowiedziach przodowników pracy swoboda i bezpośredność. O swoich osiągnięciach mówili z nietajoną dumą. Czuło się, że praca stała się dla nich sprawą honoru i że pociągają za sobą tysiączne rzesze pracowników, budujących socjalizm. Obecni mieli możność przekonać się o dojrzałości politycznej robotnika wykuwającego swą pracą lepsze jutro Ojczyzny.

W części artystycznej odśpiewał szereg pieśni ludowych artysta Teatru Ziemi Pomorskiej Henryk Olszewski co spotkało się z aplauzem zebranych. (JOTPE)

2 koncerty
z udziałem E. Statkiewicza

Edward Statkiewicz

W czwartek, tj. dnia 13 bm. odbędzie się pierwszy koncert cyklu „C" w Pomorskim Domu Sztuki o godz. 19. W następnym dniu tj. w piątek dnia 14 bm. odbędzie się koncert dla słuchaczy abonamentu „B".

W programie obu koncertów usłyszymy: Rimskiego-Korsakowa — uwerturę do opery „Złoty Kogucik", Liadowa — poemat symfoniczny „Zaczarowane jezioro", Wieniawskiego — koncert skrzypcowy d-moll i wspaniałą V Symfonię wielkiego kompozytora radzieckiego Szostakowicza.

Solistą będzie koncertmistrz Pomorskiej Orkiestry Symfonicznej Edward Statkiewicz, który niedawno powrócił z Łagowa Lubuskiego, gdzie intensywnie przygotowywał się do wzięcia udziału w II Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Wieniawskiego. Dyryguje Olgierd Straszyński.

Abonamenty można przedłużać w kasie Pom. Domu Sztuki w godz. 10—12 i 15—18.

Wykręty nie pomogą
Obowiązków wobec Państwa lekceważyć nie wolno

Jak wynika z ostatnich meldunków olbrzymia większość chłopów województwa bydgoskiego wywiązuje się w pełni z obowiązków wobec Państwa. Wysiłki tej patriotycznej części pracującego chłopstwa hamuje jednak postawa kułaków i tych rolników, którzy z braku uświadomienia pozostają jeszcze pod ich wpływami.

Z tego też powodu mimo, że wielu gospodarzy przekroczyło nawet 100 proc. indywidualnego planu w dostawie zboża, żywca czy ziemniaków — plany te w skali ogólnowojewódzkiej nie są wykonywane. I tak np. w miesiącu październiku plan dostaw mleka wykonało woj. bydgoskie w 97,8 proc., a plan skupu zwierząt rzeźnych w 92,7%. Braki w wykonaniu planu dostaw odbijają się na zaopatrzeniu miasta. Toteż słusznie postępują prezydia gminnych i powiatowych rad narodowych, nakładając kary na opieszałych.

I tak np. w pow. żnińskim ukarany został grzywną 1500 zł kułak Antoni Wieczorek z Szelejewa gminy Gąsawa, który posiada 84 ha dobrej ziemi. Zalega on w dostawie zboża ponad 34 tonami. Ale nie tylko w tym wypadku lekceważy sobie Wieczorek zarządzenia władzy ludowej. Nie odstawił on także w wyznaczonym terminie do 15. 10. br. 20 ton ziemniaków. Systematycznie zalega też w odstawie mleka i żywca.

Między innymi ukarano grzywną 1000 zł kułaczkę na 86 ha Wiktorię Kokochę z Podgórzyna w gm. Żnin-Wschód, która nie dostarczyła do punktu skupu w wyznaczonym terminie do 17. 10. br. 25.910 ton ziemniaków. Zalega ona też w odstawie ponad 20 ton zboża.

Także na 28 ha Pelagii Jędrzejewskiej „nie obrodziły się" ziemniaki. Zlekceważyła ona obowiązki wobec Państwa, nie dostarczając do punktu skupu ani kilograma ziemniaków, mimo, że powinna już 20. 9. odstawić 8 ton. Ukarano ją za to grzywną 1500 zł. Jan Drozdowski z Godziszewa w pow. rypińskim zalega z 482 kg żywca. Tak samo Weronika Kwiatkowska z Dobrego, gmina Radomin za sabotowanie odstawy 10 ton ziemniaków ukarana została grzywną 1500 zł.

Charakterystyczne jest, że wszyscy ukarani za niewykonanie obowiązku dostawy zasłaniają się wykrętami: „Ziemniaki słabo obrodziły", albo — „Trzoda jeszcze nie dorosła". Ciekawe jak to się dzieje, że u nich świnie nigdy nie dorastają. A co robią z utuczoną trzodą? Mogłaby o tym cośkolwiek powiedzieć Komisja Specjalna, która wyławia spekulantów, trudniących się nielegalnym ubojem i handlem.

Wymierzone grzywny powinny przekonać opornych, że spekulacja i uchylanie się od wykonywania swoich obowiązków jest karygodne. Wymiary dostaw uwzględniają możliwości poszczególnego gospodarstwa. Kto się od tych obowiązków uchyla, szkodzi państwu. (u)

Przeczy znalezione

* Rękawiczkę dziecięcą wełnianą.
* Czapkę męską
* Kartę meldunkową na nazwisko Łucja Kołodziej

odebrać w IKP Dział Ogłoszeń, ul. Gen. Stalina 2 (pod Arkadami).

Miedzyń spotka się z Prezydium MRN

W dzielnicy robotniczej Miedzyń odbędzie się dnia 17 bm. spotkanie mieszkańców z członkami Prezydium Miejskiej Rady Narodowej. Na spotkanie to, którego tematem będą bolączki dzielnicy, zaprasza się wszystkich mieszkańców. Odbędzie się ono w sali szkoły podstawowej nr 18 (ul. Pijarów 4) o godz. 17.

Z życia Obrońców Pokoju

Dnia 11 bm. o godz. 18 w szkole przy ul. Sowińskiego sala nr 13 odbędzie się zebranie Rejonowego Komitetu Obrońców Pokoju nr 6, który obejmuje ulice: Bocianowo od nr 19 do końca, Żołkiewskiego.

Również 11 bm. o godz. 17.30 w Sekretariacie MKOP Ratusz, II piętro, pokój nr 26, odbędzie się zebranie Rejonowego Komitetu Obrońców Pokoju nr 20.

Kalendarzyk imprez Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

11 LISTOPADA

Godz. 19: w Bibliotece Miejskiej odczyt prof. dr. Ludwika Zembrzuskiego na temat „Współczesne osiągnięcia nauki radzieckiej". Wstęp bezpłatny.

Godz. 19: w Pomorskim Domu Sztuki odczyt sekretarza Zarządu Okręgowego TPPR Edwarda Mańkowskiego n. t. „Pomoc i sojusz z ZSRR" gwarancją niepodległości i zwycięskiego budownictwa socjalizmu w Polsce Ludowej". — Po odczycie film dźwiękowy pt. „W Kraju Socjalizmu".

Na ekranie

»Taras Szewczenko«

Życie najwybitniejszego poety ukraińskiego, żyjącego i tworzącego w ubiegłym stuleciu, stało się godnym i pięknym tematem nowego filmu radzieckiego. Został on zrealizowany przez zmarłego niedawno reżysera Igora Sawczenkę.

Opowieść filmowa rozpoczyna się w roku 1841, przed wydaniem pierwszego utworu wielkiego syna Ukrainy. Autor scenariusza i reżyser ukazują nam pełne tragizmu koleje życia poety-rewolucjonisty, który zostaje przez przyjaciół wykupiony z niewoli pańszczyźnianej i studiuje w

Petersburgu. Postać Szewczenki, jaką maluje nam film, jest głęboko ludzka i szlachetna. Poeta był człowiekiem nienawidzącym przemocy i tyranii, kochającym wolność, czemu niejednokrotnie dawał wyraz w swej twórczości. Za swoje niezłomne przekonania został on przez carat zesłany nad Morze Kaspijskie.

Zdjęcia filmu są piękne. Kreacja aktorska głównego bohatera (S. Bondarczuk) przekonywująca. „Taras Szewczenko" to jeszcze jeden wielki, wartościowy radziecki obraz biograficzny. (ż)

Korespondenci piszą

USUNĄĆ ŁAWKI!

Z nastaniem wiosny walczyliśmy o to by w parkach ustawiono ławki, natomiast teraz, gdy jest szara, brzydka jesień ławki stoją, mokną i niszczeją, a nikt nie myśli o usunięciu ich.

Zdaje się, że odpowiednie czynniki powinny zająć się usunięciem ławek, bo chyba nikomu nie sprawia przyjemności siedzieć w deszczu i chłodzie na przemoczonej ławce. (EP)

KIEPSKI NR 34

Obsługa sklepu MHM nr 34 na ul. Dolinie cieszy się nieszczególną opinią wśród stałych klientów. Odnoszenie się do klienteli, powoduje ciągłe kłótnie w sklepie i wzrost niezadowolenia. Na wszelkie zażalenia kierownik sklepu oświadcza: „Jeżeli się wam nie podoba możecie do nas nie przychodzić".

Sądzimy, że Centrala MHM przypomni personelowi sklepu, zasady uprzejmej obsługi. (Szach)

ZE SPORTU

STAL NAKŁO NIEZAHARTOWANA DO BOJÓW O II LIGĘ

Występu piłkarzy Stali Nakło w Bydgoszczy oczekiwano z podwójnym zainteresowaniem. Był to przeciez ostatni poważniejszy egzamin mistrza klasy wojewódzkiej przed walkami o awans do II Ligi. Z drugiej strony mieliśmy okazję przekonać się o różnicy poziomu, jaki dzieli klasę wojewódzką od II Ligi.

Otóż, jak się okazało, Kolejarz Bydgoszcz — wbrew przewidywaniom — stał się b. surowym egzaminatorem. Będąc drużyną lepiej zaawansowaną technicznie łatwiej radził sobie z piłką w fatalnych warunkach atmosferycznych. Silna wichura i dotkliwe zimno obnażyły bowiem szybko braki ambitnego zespołu nakielskiego w wyszkoleniu technicznym. Po przerwie zaś, kiedy na jaw wyszły braki kondycyjne, Kolejarz grał właściwie na jedną bramkę. Wynik ogólny 5:1 (2:0) nie odzwierciedla przewagi zespołu bydgoskiego. Jedynie na skutek egoizmu Nowaka St. oraz nieporadności Kuczborskiego nie padło więcej bramek. Reszta natomiast, zwłaszcza Andrzejewski i powracający do formy Wiśnicki, wypadła zadawalająco.

Blok defensywny Kolejarza, zasilony nowym bramkarzem Gasprowiczem, tworzył wraz z trójka obrońców jednolitą całość, a pomocnik Leśniak i Zander umiejętnie zasilali atak, cofając się również w miarę potrzeby do tyłu.

Stali Nakło (niestety!) nie wróżymy poważniejszych sukcesów w meczach eliminacyjnych o wejście do II Ligi z rutynowaną drużyną Kolejarza Toruń. Zbyt wielka różnica poziomu dzieli jeszcze klasę wojewódzką od II Ligi.

Reasumując: Kolejarz rozegrał jedno ze swych lepszych spotkań, zdradzając przebłyski dawnej formy. Szkoda, iż renesans ten nastąpił dopiero u schyłku sezonu.

Na zakończenie warto podkreślić zdyscyplinowaną postawę obu drużyn. Dzięki grze fair sędzia Matuszewski miał ułatwione zadanie. Nie zapomnijmy o liście strzelców bramek ,na którą wpisali się: Andrzejewski 3, Wiśnicki i Kuczborski dla Kolejarza oraz A. Grochowski dla pokonanych. **Mecz mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych oglądało około 1000 osób, w tym spora grupa kibiców z Nakła.**

POJEDYNEK PIĘŚCIARZY KOLEJARZA NA RINGU BYDGOSKIM

Mołośników boksu informujemy, iż w środę, 12 bm. o godz. 19.00 w sali ZZK przy ul. Zygmunta Augusta odbędzie się mecz bokserski o mistrzostwo klasy powiatowej między rezerwami Kolejarza Inowrocław oraz II-ligowego Kolejarza Bydgoszcz. Spotkanie zapowiada się nader interesująco z uwagi na start obiecujących zawodników.

SZACHIŚCI NA PÓŁMETKU

W ub. sobotę zakończone zostały półfinałowe rozgrywki o drużynowe mistrzostwo Bydgoszczy w szachach.

W grupie A pierwsze miejsce zajęła Spójnia 25,5 pkt., 2) Ogniwo II — 19,5 pkt., 3) Kolejarz I — 15 pkt., 4) Polski Zw. Niewidomych — 10 pkt., 5) Unia Bydgoszcz, 4) Unia przy PZWS — 10 pkt., 5) SKS Liceum Plast. — 9 pkt., 6) Kolejarz II — 5 pkt.

Łęgnowo — 9 pkt. W grupie B na pierwszym miejscu znalazł się zespół Ogniwo I — 32 pkt., 2) Stal — 23,5 pkt., 3) AZS

Do rozgrywek finałowych zakwalifikowały się następujące drużyny: z grupy A — Spójnia i Ogniwo II, z grupy B — Ogniwo I i Stal.

CO? GDZIE? KIEDY?

TEATR

ZIEMI POMORSKIEJ

Wtorek: Tajna wojna (19).
Środa: Tajna wojna (19)

MŁODEGO WIDZA

Wtorek Dwie blizny. Nikt mnie nie zna (19).
Środa: Dwie blizny Nikt mnie nie zna 19).

KINA

Pomorzanin: Taras Szewczenko (15.45, 18 i 20.15).

Polonia: Taras Szewczenko (17 i 19.15).

Orzeł: Wielki koncert (17 i 19).

Wolność: Syn pułku (16, 18 i 20).

Gryf: Córka marynarza (16, 18 i 20).

Bałtyk: Mistrzowie uzbeckiego tańca. U brzegów Jez. Terleckiego. Piewcy morza. (17 i 19).

Mir: nieczynne.

Mir: Poszukiwacze złota (19).

Rozmaitości: Międzynarodowa konferencja gospodarcza w Moskwie. Radziecka Gruzja (16—23).

Fotoplastikon: Wyspy Sundajskie (14—21).

DYŻURY

Dyżur nocny (od godz. 22—8): Apteka nr 17, ul. Śniadeckich 51 (tel. 22-42). Apteka nr 12 ul. Grunwaldzka 37 (tel. 34-31).

WYSTAWY

Muzeum: Reprodukcje Ilji Riepina (codz. godz. 10—16, w środy godz. 12 do 19, w niedziele godz. 10—14).

Pl. Zjednoczenia: Bydgoszcz wczoraj, dziś i jutro.

Pom. Dom Sztuki: Prace pomorskiego artysty-grafika St. Brzęczkowskiego codz. godz. 10—13 i 15 do 19, w niedziele godz. 10 do 17).

RADIO

PROGRAM LOKALNY FALA 219 M

Wtorek, 11 listopada

6.20 Muzyka na „Dzień dobry", 13.55 Muzyka i komunikaty, 16.20 Bydgoski dziennik radiowy, 16.30 Wiadomości sportowe 16.35 Ulubione utwory, 17.20 Z wędrówek po Pomorzu: „Gród nad Zgłowiączką" w opr. Wojciecha Leśniewskiego, 17.50 Audycja dla młodzieży pt. „Śladem Kowalowa" w opr. Zofii Mielniczek, 18.05 Kwadrans piosenek, 18.20 „O czym mówi wieś".

Niespodzianki
pod koszem I Ligi

Wyniki niedzielnych spotkań o mistrzostwo ligi koszykowej były następujące:

Grupa I: Włókniarz Łódź — Stal Poznań 58:59 (34:35), Gwardia Kraków — Kolejarz Warszawa 56:58 (po dogrywce), Kolejarz Ostrów — OWKS Lublin 41:43 (po dogrywce).

Grupa II: Kolejarz Poznań — CWKS 44:34 (14:28), AZS Warszawa — Ogniwo Kraków 45:65 (21:35, Spójnia Gdańsk — Spójnia Łódź 74:42 (26:13).

*

Po niedzielnych spotkaniach w grupie I pierwsze miejsce zajmuje nadal łódzki Włókniarz. Na drugim miejscu znajduje się Kolejarz Warszawa. Stal poznańska po niespodziewanym zwycięstwie nad Włókniarzem Łódź wysunęła się na trzecie miejsce. Gwardia Kraków spadła na czwarte miejsce w tabeli, a OWKS Lublin zajmuje piątą pozycję. Kolejarz Ostrów przegrał wszystkie spotkania i jest na ostatnim miejscu.

GRUPA I

	gier	pkt.	st. kosz.
1. Włókniarz Łódź	4	3	235:201
2. Kolejarz Warszawa	4	3	251:226
3. Stal Poznań	4	3	218:203
4. Gwardia Kraków	4	2	213:193
5. OWKS Lublin	4	1	166:215
6. Kolejarz Ostrów	4	0	201:241

W grupie II prowadzi w dalszym ciągu bez porażki CWKS. Spójnia Łódź przegrała pierwszy mecz zatrzymując jednak drugą lokatę w tabeli. Również Kolejarz poznański po przegranym niedzielnym meczu pozostał na trzeciej pozycji. Spójnia Gdańsk po wysokim zwycięstwie nad imienniczką z Łodzi wysunęła się na czwarte miejsce. Ogniwo Kraków zajmuje piąte miejsce ,zaś AZS Warszawa spadł na ostatnią pozycję.

GRUPA II

	gier	pkt.	st. kosz.
1. CWKS Warszawa	4	4	231:162
2. Spójnia Łódź	4	3	222:229
3. Kolejarz Poznań	4	2	211:219
4. Spójnia Gdańsk	4	1	235:231
5. Ogniwo Kraków	4	1	200:222
6. AZS Warszawa	4	1	178:214

Sensacyjna porażka
Budowlanych Chorzów w mistrzostwach piłki ręcznej

W ub. niedzielę w Warszawie odbyło się spotkanie o mistrzostwo Polski w piłce ręcznej mężczyzn między AZS AWF a Budowlanymi z Chorzowa. Spotkanie rozegrano w bardzo złych warunkach atmosferycznych na zaśnieżonym boisku. Akademicy warszawscy odnieśli pierwsze zwycięstwo w finałowych rozgrywkach 6:3 (2:3), które zarazem było pierwszą porażką Budowlanych.

Jako przedmecz odbyło się towarzyskie spotkanie w piłce ręcznej kobiet, w którym drużyna Budowlanych z Chorzowa pokonała AZS AWF 8:5 (4:2).

Wyznaczone terminarzem dalsze 2 spotkania: AZS Katowice — Włókniarz Łódź, Spójnia Katowice — Stal Kuźnia Raciborska nie doszły do skutku z powodu śnieżycy na Śląsku.

A oto aktualny stan tabeli:

	gier	pkt.	st. br.
1. Budowlani Chorzów	8	14	83:57
2. Stal Kuźnia Racib.	8	9	59:56
3. AZS Katowice	7	7	66:71
4. Włókniarz Łódź	7	7	65:59
5. Spójnia Katowice	8	7	72:86
6. AZS AWF Warszawa	8	2	64:80

Gimnastycy Szczecina
zwyciężają Zieloną Górę

W Szczecinie odbyły się międzymiastowe zawody gimnastyczne między reprezentacjami Szczecina i Zielonej Góry. Wygrała drużyna Szczecina 420,75:420,35 pkt.

W konkurencjach mężczyzn wygrali gospodarze w stosunku 209,10:207,60, a w konkurencjach kobiet goście 212,75:211,65.

W obliczu meczu z Finlandią
zacięte boje na ringach I i II Ligi

Na ringach w całym kraju pięściarze I i II Ligi walczyli intensywnie w ramach spotkań mistrzowskich. Nie obeszło się również bez kilku niespodzianek. Obecnie cały wysiłek zawodników i trenerów winien skoncentrować się na przygotowaniach do meczu z Finlandią, jaki odbędzie się w grudniu br. w Warszawie.

CWKS—Gwardia Gdańsk 12:8

Rozegrany w ub. niedzielę we Wrzeszczu mecz bokserski o mistrzostwo I ligi między warszawskim CWKS a gdańską Gwardią zakończył się zasłużonym zwycięstwem druzyny CWKS 12:8. Wojskowi zdobyli 2 pkt. bez walki, ponieważ Kukier w wadze muszej nie miał przeciwnika.

Mecz był interesujący, a walki stały na dobrym poziomie. Najładniejszym spotkaniem dnia była walka w wadze lekkiej między Antkiewiczem i Soczewińskim. Obaj zawodnicy walczyli przeważnie w półdystansie. Pierwsze dwie rundy wygrał nieznacznie Antkiewicz, który bił silniej i celniej. W ostatnim starciu Soczewiński był nieco lepszy, ale otrzymał napomnienie za trzymanie. Zwyciężył jednogłośnie Antkiewicz. Dobry poziom pokazali też Stefaniuk i Woźniak w wadze koguciej. Jednogłośnie zwyciężył Stefaniuk.

Oczekiwane z dużym zainteresowaniem spotkanie między Gościańskim i Węgrzyniakiem w wadze ciężkiej zakończyło się zwycięstwem Gościańskiego na punkty. Była to najbardziej dramatyczna walka. W pierwszej rundzie szybszy Gościański atakował przeważnie dolne partie przeciwnika. W drugim starciu Gościański zadał błyskawiczny cios w szczękę, posyłając Węgrzyniaka na deski. Gdańszczanin był od tego czasu zamroczony i tylko gong uratował go od nokautu. W trzecim starciu Węgrzyniak ruszył do gwałtownego ataku, przy czym udało mu się prawym sierpowym posłać na deski Gościańskiego.

Wyniki techniczne (na pierwszym miejscu zawodnicy CWKS): **w muszej** — Kukier zdobył punkty walkowerem, **w koguciej** — Woźniak przegrał na punkty ze Stefaniukiem, **w piórkowej** — Kruża zwyciężył w I rundzie przez tko Pachlę, **w lekkiej** Soczewiński uległ na punkty Antkiewiczowi, **w lekkopółśredniej** Kuźmiński przegrał w III starciu przez dyskwalifikację z Pekiem, **w półśredniej** Stanikowski wypunktował Wysockiego, **w lekkośredniej** Musiał przegrał nieznacznie z Krawczykiem, w średniej Piórkowski zwyciężył Borkowskiego, którego sekundant poddał po pierwszej rundzie, **w półciężkiej** Grzelak wysoko zwyciężył Michalaka, **w ciężkiej** Gościański pokonał na punkty Węgrzyniaka.

Stal Chorzów—Kol. Gdańsk 10:10

W meczu o mistrzostwo I ligi bokserskiej Stal (Cnorzów) zremisowała z Kolejarzem (Gdańsk) 10:10. W drużynie gdańskiej na szczególne wyróżnienie zasługują młodzi pięściarze Milewski, Poleks i Bankowski. W barwach Stali wystąpił Bazarnik, który jest jednak daleki od swej dawnej formy.

Wyniki poszczególnych walk (na pierwszym miejscu zawodnicy Kolejarza). **W muszej** Kanka wypunktował Solocha, **w koguciej** Drążkowski uległ na punkty Osieckiemu, **w piórkowej** Latoszewski przegrał z Bazarnikiem, **w lekkiej** Milewski pokonał Morkiela, **w lekko-półśredniej** Rodak (S) zdobył punkty w. o. w **pół średniej** Poleks wygrał z Kuszem, **w lekko-średniej** Bankowski zwyciężył na punkty Bargiela, **w średniej** Szandroch przegrał przez tko w drugiej rundzie z Nowarą, **w półciężkiej** Wojciukiewicz został znokautowany w trzecim starciu przez Urbaniaka, a **w ciężkiej** Kolejarz Gdańsk zdobył punkty bez walki, gdyż dla Borka zabrakło przeciwnika.

TABELA L LIGI BOKSERSKIEJ

	spotk.	pkt.	st. zw.
1. CWKS Warszawa	3	6	41:19
2. Gwardia Gdańsk	3	3	31:29
3. Stal Chorzów	3	3	27:33
4. OWKS Lublin	2	2	20:20
5. Gwardia Warszawa	2	1	18:22
6. Kolejarz Gdańsk	3	1	23:37

II Liga

SPÓJNIA Warszawa — STAL Wrocł. 9:11

W Warszawie miejscowa Spójnia przegrała ze Stalą Wrocław 9:11. Najlepszą walkę stoczyli w wadze koguciej Kubowicz (Spójnia) z Faską (Stal). Spotkanie po interesującym przebiegu zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym. **W wadze półciężkiej** młody Marzec (Spójnia) stawił niespodziewanie zacięty opór rutynowanemu Krupińskiemu I (Stal). Wrocławianin osiągnął minimalne zwycięstwo tylko dzięki lepszej końcówce.

GWARDIA Szcz. — KOLEJARZ Bydg. 12:8

W Szczecinie miejscowa Gwardia pokonała Kolejarza Bydgoszcz 12:8. Niespodziankę sprawił zawodnik Gwardii Maciejewski, który wygrał z reprezentantem Polski Palińskim w wadze średniej przez dyskwalifikację.

Najlepsze walki odbyły się w wadze koguciej, gdzie Nytzler Kolejarz pokonał Wojnowskiego i w półśredniej, gdzie Lech (Gwardia) zwyciężył Ratajczaka.

*

W Słupsku miejscowa Gwardia pokonała Budowlanych (Poznań) 14:6. Spotkanie stało na słabym poziomie.

TABELA GRUPY I

	spotk.	pkt.	st. zw.
1. Gwardia Słupsk	3	6	42:18
2. Stal Wrocław	3	5	32:28
3. Budowlani Poznań	3	3	30:30
4. Spójnia Warszawa	3	2	27:33
5. Gwardia Szczecin	3	2	27:33
6. Kolejarz Bydgoszcz	3	0	22:38

Unia Chorzów—Ogniwo Bytom 2:2
w meczu towarzyskim

Wyznaczone na niedzielę pierwsze finałowe spotkanie o mistrzostwo ligi piłkarskiej między chorzowską Unią a Ogniwem (Bytom) rozegrano jako mecz towarzyski, z powodu fatalnego stanu boiska. Spotkanie zakończyło się wynikiem remisowym 2:2 (1:0).

Mecz o mistrzostwo odbędzie się w nadchodzący czwartek, 13 bm. również na stadionie Unii. Mimo silnego wiatru, zimna i grubej warstwy śniegu, który uniemożliwił normalne prowadzenie gry, obydwie drużyny walczyły bardzo ambitnie i ofiarnie. W pierwszej połowie gra była wyrównana. Prowadzenie dla gospodarzy zdobył Suszczyk w 10 min., z dalekiego silnego strzału. Kilka doskonałych okazji do wyrównania bytomiacy nie potrafili wykorzystać.

Po przerwie gra trwała tylko 35 minut i stała pod znakiem dużej przewagi Ogniwa. Młodsi wiekiem i lepsi kondycyjnie piłkarze Ogniwa wygrywali wszystkie niemal pojedynki, stwarzając raz po raz na polu karnym Unii groźne sytuacje. Drugą bramkę dla Chorzowian zdobył w 48 min. Alszer. Bramki dla Ogniwa padły ze strzałów Kempnego w 57 min. i Massellego w 58 min.

W Ogniwie wyróżnili się: Kruk, Kempny i Narloch, w Unii: Suszczyk, Bartyla i Wyrobek.

Widzów 10 tys.

Mianowanie
wiceprzewodniczących GKKF

Prezes Rady Ministrów mianował ob. Michała Jekiela, ob. Feliksa Kędziorka i ob. Pawła Procka wiceprzewodniczącymi Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

3 rekordy Polski
ustanowili ciężarowcy na mistrzostwach CRZZ

Podczas mistrzostw CRZZ w podnoszeniu ciężarów, rozegranych w Bydgoszczy, wielką niespodziankę sprawił Wójcik (Górnik) w wadze lekkiej bijąc rekord Polski w wyciskaniu wynikiem 88,700 kg.

Rewelacją było również pobicie rekordu Polski w wadze lekko-ciężkiej przez Sadowskiego (Budowlani), który uzyskał w wyciskaniu 102,750 kg. Sadowski pobił także rekord Polski w trójboju olimpijskim należący do Roguskiego (CWKS), osiągając 317,5 kg.

Tytuły mistrzów zdobyli (podajemy wyniki trójboju: **w wadze koguciej** — Kaczmarczyk (Górnik) 227,5 kg, **w wadze lekkiej:** Ścigała (Stal) 282,5 kg; **w wadze półciężkiej** — Trutkowski (Kolejarz) 265 kg; **w wadze lekko-ciężkiej** — Sadowski (Budowlani) — 317,5 kg; **w wadze ciężkiej** — Pluciński (Kolejarz) — 280 kg.

W punktacji drużynowej pierwsze miejsce zajął Górnik — 1825 kg przed Kolejarzem, Stalą, Budowlanymi, Spójnią, Włókniarzem i Unią.

Mistrzostwa gimnastyczne CRZZ

W niedzielę zakończyły się w Piotrowicach gimnastyczne mistrzostwa CRZZ. W mistrzostwach wzięło udział 190 zawodników i zawodniczek, którzy wykazali dobre przygotowanie i poziom.

W ogólnej punktacji pierwsze miejsce zajął Górnik 2614,25 pkt. przed Stalą 2420,15 pkt., Włókniarzem 2260 pkt., Kolejarzem 2062,20 pkt., Spójnią 2043,45, Ogniwem 1736,55, Unią 1580,05 i Budowlanymi 1177,25 pkt.

W klasie mistrzowskiej w konkurencji mężczyzn po zaciętej walce zwyciężył Paweł Gaca (Górnik), który osiągnął 109,20 pkt. przed Sobalą — 106,75, Świętkiem — 106,75 i Jokielem (wszyscy Stal) — 105,30 pkt.

W poszczególnych konkurencjach wygrali: ćwiczenia wolne — Jokiel 19,35 pkt., koń z łękami Sobala — 18,40, poręcze — Jokiel — 18,35, kółka — Świętek — 18,70 pkt., drążek Gaca — 18,85, skok przez konia Gaca — 18,55.

W konkurencji kobiet wygrała Świerzy (Stal) — 75,05 przed Horzonek (Stal) — 74,25 i Marcińczak (Włókniarz) — 70,04.

W klasie I wśród mężczyzn wygrał Pawłowski (Włókniarz) — 53,75, w konkurencji kobiet pierwsze miejsce zajęła Wasilewska (Stal) — 56,5 pkt.

W klasie II zwycięzcami zostali: wśród kobiet Michalik (Stal) — 56,30, a wśród mężczyzn — Kłoska (Górnik) 57,75.

W klasie III w konkurencji kobiet zwyciężyła — Kot (Górnik) — 55,90, a w konkurencji mężczyzn — Pęczarski (Spójnia) — 55,75 pkt.

Na tafli Torkatu

Z okazji rozpoczęcia Międzynarodowego Tygodnia Studenta odbył się na Torkacie towarzyski mecz hokejowy pomiędzy kombinowanym zespołem AZS Katowice i Górnika Janów oraz Gwardii Katowice.

Po szybkiej i emocjonującej grze spotkanie zakończyło się porażką Gwardii Katowice w stosunku 1:8 (1:2, 0:4, 0:2).

Śnieg i deszcz
przeszkodą w „Pucharze Polski" i rozgrywkach o awans do II Ligi

Fatalne warunki atmosferyczne w postaci zawiei śnieżnych i deszczu uniemożliwiły rozegranie pełnej serii spotkań zarówno w „Pucharze Polski", jak i o awans do II Ligi. Największą niespodzianką „Pucharu Polski" była porażka I-ligowego Kolejarza Poznań z II-ligową Gwardią Słupsk.

A oto wyniki niedzielnych spotkań pucharowych:

OWKS Wrocław — Budowlani Gdańsk 1:2 (0:1).

Kolejarz Toruń — Gwardia Kraków 0:2 (0:0).

Gwardia Słupsk — Kolejarz Poznań 2:1.

K. S. Zamość — OWKS Kraków 1:6 (0:1)

Budowlani Opole — Gwardia Bydgoszcz 2:1 (1:1).

CWKS Ib. — Włókniarz Łódź 7:1 (2:1).

Lotnik Warszawa — CWKS 1:4 (0:3).

Gwardia Białystok — OWKS Bydgoszcz 0:2.

KOLEJARZ TORUŃ — GWARDIA KRAKÓW 0:2

Wśród ulewnego deszczu i na błotnistym boisku rozegrano w Toruniu mecz piłkarski o „Puchar Polski" pomiędzy II-ligowym Kolejarzem Toruń i I-ligową Gwardią Kraków. Po żywej i emocjonującej grze zwyciężyła zasłużenie Gwardia Kraków, zdobywając bramki ze strzałów Rojaży i Kościelnego. Goście wystąpili osłabieni brakiem Jurowicza, Mamonia i Mordarskiego.

BUDOWLANI OPOLE — GWARDIA BYDGOSZCZ 2:1

Beniaminek I Ligi Budowlani Opole miał tym razem ciężką przeprawę z II-ligową Gwardią Bydgoszcz w kolejnym spotkaniu o „Puchar Polski". Przez cały czas spotkania Gwardia Bydgoszcz była bowiem równorzędnym przeciwnikiem, a w I połowie meczu uzyskała okresową przewagę, której rezultatem była bramka, strzelona przez Norkowskiego. Wyrównał do przerwy Cichy.

Rozstrzygnięcie meczu nastąpiło dopiero w 87 minucie, kiedy to Mielniczek zdobył zwycięską bramkę. Mimo, iż spotkanie rozegrano w b. ciężkich warunkach atmosferycznych, obie drużyny zaprezentowały dobry poziom.

O wejście do II Ligi

W niedzielę 9 bm. odbyły się następujące spotkania piłkarskie o wejście do II ligi.

Flota Gdynia — Kolejarz Gdańsk 2:1 (1:0).

Stal Skarżysko — Włókniarz Radom 1:0 (0:0).

GWKS Olsztyn — Kolejarz Olsztyn 3:1 (1:0).

Gwardia Kalisz — Stal Poznań 1:1 (0:1).

GWKS (Rzeszów) — Budowlani Przemyśl 0:1 (0:1).

Kolejarz Gorzów — Stal Zielona Góra 2:4 (1:1).

Pozostałe mecze, które miano rozegrać na Śląsku i w Łodzi, zostały odwołane z powodu fatalnych warunków atmosferycznych.

Bydgoszcz—Wrocław 28:25
na żużlu bydgoskim

Na torze żużlowym bydgoskiej Gwardii odbył się w ub. niedzielę towarzyski pojedynek żużlowców Wrocławia i Bydgoszczy. Barw stolicy Dolnego Śląska bronili zawodnicy centralnych sekcji motorowych Spójni i CWKS, natomiast stolicę Pomorza reprezentowali zawodnicy Gwardii Bydgoszcz.

Mecz zakończył się zwycięstwem drużyny bydgoskiej w stosunku 28:25. Najlepszy czas dnia uzyskał Bonin (Bydg.) 1:28,8 min., a największą ilość punktów zdobyli: dla Bydgoszczy — Jeżewski 7, dla Wrocławia — Wróżyński i Teodorowicz również po 7. W biegu zwycięzców zwyciężył Raniszewski (Bydgoszcz).

PRACOWNICY POSZUKIWANI

ROBOTNIKÓW MĘŻCZYZN I KOBIETY do przędzalni w Bydgoszczy przyjmie od zaraz **Przędzalnia CPLIA Bydgoszcz, Al. 1 Maja 67.** (10110k

MISTRZA PRZĘDZALNICZEGO lub doświadczonego ŚRUBOWNIKA do samoprząśnicy wózkowej przyjmie do oddziału w **Nakle n/N. Przędzalnia i Tkalnia** Bydgoszcz, Al. 1 Maja 67, tel. 13-52. (10199g

KIEROWNIKA bazy remontowej, wykwalifikowanych ZAOPATRZENIOWCÓW, PRACOWNIKÓW zatrudnienia i płac, budownictwa, **MURARZY, CIEŚLI, BLACHARZY, SZKLARZY, TOKARZA** oraz **ROBOTNIKÓW** zatrudni od zaraz **Bydgoski Zespół Budownictwa Przemysłowego** Bydgoszcz, Wrocławska 7. (10187k

SPRZEDAŻ

WILLĘ komfotową 55.000 dom handlowy centrum 80.000, 1/4 domu centrum 32.000, domek — wolne 35.000, Place — gospodarstwa **sprzeda, poszukuje** Pośrednictwo, Wojtowicz Bydgoszcz, Śniadeckich 48. (10167g

AUTKO w dobrym stanie sprzedam. Bydgoszcz, Ugory 40/3. (10168g

MOTOR ropniak „Deutz" 8-PS stan pierwszorzędny sprzedam. Adres: Jamry Bronisław Mierucin, pocz. Wąwelno, pow. Wyrzysk. (10159g

PARCELĘ trzyhektarową oraz tysiącmetrową. Bydgoszcz, Mińska 14, tel. 32-11 (10157g

MASZYNĘ do szycia sprzedam. Bydgoszcz, Hetmańska 27-4. (10153g

BURAKI pastewne sprzedam. Bydgoszcz, ul. Spokojna 17 - Skibicki. (10152g

KONIA i wóz sprzedam. Bydgoszcz, Wrocławska 3 (10174g

RADIO „Philips" i adapter sprzedam lub zamienię na motocykl. Bydgoszcz, ul. Orla 14-11. (10191g

SŁOMĘ sprzedam. Kotowicz, Drzewce, pow. Bydgoszcz. (10186g

PIANINA, fortepiany sprzedaje Cichon. Bydgoszcz, Grunwaldzka 109, tel. 37-72. (10183g

WÓZEK autko sprzedam. Bydgoszcz, ul. Stepowa 15-7. (10182g

SPRZEDAM wielokrążek do 2,5 tony Inowrocław, Dworcowa 6 Warsztat. Wojtysiak. (9169

Instruktoriat Pracy Kobiet przy **Powszechnej Spółdzielni Spożywców** w Bydgoszczy zawiadamia, że organizuje

KURSY

KROJU I SZYCIA, PANTOFLARSTWA, TRYKOTARSTWA ORAZ RACJONALNEGO ŻYWIENIA.

Zapisy przyjmują: **Poradnia Krawiecka ul. Zduny 1, róg Pomorskiej, Poradnia przy ul. Magdzińskiego 14** oraz **Instruktoriat Pracy Kobiet** Dział Społeczno Samorządowy ul. Dworcowa 7. (10189k

SYPIALNIE korzystnie sprzedam. Bydgoszcz, ul. Chwytowo 6 stolarnia. (10175g

WÓZEK sportowy dla bliźniąt sprzedam i kupię gnom. Oferty IKP Bydgoszcz pod „10190". (10190g

MĘSKI rower — dobrym stanie sprzedam. Bydgoszcz, Nakielska 10-1. (10180g

MASZYNKĘ do odciągania oczek sprzedam. Bydgoszcz, Pomorska 55-5. (10178g

PIEC stałopalny sprzedam. Bydgoszcz, Różana 1 m. 4. (10194g

KRÓLIKI futerkowe (szynelle) oraz klatki sprzedam. Adres wskaże IKP (10179g

KANAPĘ nową sprzedam. Al. 1 Maja 9, mieszkanie 4 od godz. 17-tej. (10192g

PRZĘDZĘ

wełnianą chłopską kupi w każdej ilości po cenach wolnorynkowych Przędzalnia CPLIA Bydgoszcz, Al. 1 Maja 67. (10111k

POSADY WOLNE

GOSPODYNI uczciwa potrzebna do dwóch osób zaraz. Oferty IKP Toruń „500". (8960

NAUKA

TRZYMIESIĘCZNE nowoczesne korespondencyjne kursy księgowości. Łódź skrytka 163. (8318k

PRACY POSZUKUJĄ

BLACHARZE przyjmą każdą pracę zleconą. Adres wskaże **IKP Bydgoszcz.** (10175g

5 ELEKTROMONTERÓW, 10 ŚLUSARZY, 2 SPRZĄTACZKI, 5 KOBIET DO STRAŻY PRZEMYSŁOWEJ przyjmą na dogodnych warunkach Bydgoskie Zakłady Przemysłu Tłuszczowego Bydgoszcz, ul. Kraszewskiego 20. (10188k

ZGUBY

ZGUBIONO przepustkę tymczasową Wytwórni Erg na nazwisko Lewandowska Maria. (10169

ZGUBIONO dokument czeladniczy-młynarki wydany przez komisję egzaminacyjną — Wieluniu 1935 r. Szymanek Szczepan. (10164k

ZGUBIONO legitymację nr 50749 wydaną - Zrzeszenie Kupców Samodzielnych w Bydgoszczy. Nazwisko: Kubiński Jan, Żnińska 26. (10160g

ZGUBIONO portfel dokumentami, legitymację 2795, ZMP, SPO i prawo jazdy na nazwisko Winiarczyk Mieczysław — Bydgoszcz. (10149

ZGUBIONO leg. wojskową oraz dokumenty cywilne na nazwisko Gackowski Zdzisław. (10173

ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko Czyż Tadeusz. Toruńska 248-1. (10184g

ZGUBIONO leg. służbową 300—50 Biuro Projektów Przemysłu Gumowego. Jabłoński Erwin. (10185g

ZGUBIONO leg., wystawioną przez Wytwórnię Erg — Uselis Stanisław. (10193g

ZGUBIONO kartę meldunkową, wystawioną na nazwisko Czerski Zbigniew. (10197g

Ostrzegamy!

przed nabyciem unieważnionego **czeku rozrachunkowego nr 0351252** zaopatrzonego w pieczęć: **Fordońskie Zakłady Ceramiki Budowlanej Fordon** i podpisy: Jasiński i Delik". (10198k

POKOJU POSZUKUJĄ

DWIE siostry, na stanowisku, poszukują pokoju. Adres wskaże IKP Bydgoszcz. (10195g

Prenumerata czasopism — dowodem kultury!

RÓŻNE

W DNIU Jubileuszu Złotych Godów P. N. Ramionów, zamieszkałych w Bydgoszczy, ul. M. Fornalskiej 65 składamy najserdeczniejsze gratulacje i życzyny doczekania Diamentowych. Rodzina Ramionów. (10196g

PLISOWANIE, obciąganie guzików, podnoszenie oczek — F-ma Wrońska — Bydgoszcz, Pomorska 17. (10158g

2. XI. br. skradziono psa wilka szarego — suka 7-mies., czarny pysk, blizna pod lewym okiem wabi się „Zora". Ostrzega się przed kupnem. Wiadomości za wynagrodzeniem Bydgoszcz, Jasna 25-17. (10171g

PRZYJMĘ dziecko na własne — dziewczynkę od 2—3 lat. Wiadomość kierować Bydgoszcz, Kamińska, Wysoka 1-1 w godz. popołudniowych. (0108ig

KUPNO

RADIO wysokiej klasy chętnie „Stern" lub „Spitz-Super" kupię. Marciniak Łódź, Sienkiewicza 32. (10166k

KILKA mórg dobrej ziemi-zabudowaniami kupię. Biadasiewicz Mieczysław — Kotowiecko, koło Ostrowa. (10108k

ZAMIANY

ZAMIENIĘ 2 pokoje kuchnią, komfort Sopot na takie same lub pokój kuchnią, ogródek Bydgoszczy. Burczycki Aleksander — Sopot, Helska 1-6. (10165k

ZAMIENIĘ 2 pokoje kuchnią Inowrocławiu na podobne Toruniu lub innym mieście. Zgłoszenia „IKP" Inowrocław. (9168

Papier biały gazet. rot. mat. kl VII. 50 g 94 cm E-III-10823

W pierwszą rocznicę śmierci śp.

Emiliana Kisska

1 Jego rodziców

WŁADYSŁAWA I JOANNY Z PIOTROWSKICH

odbędzie się 14 bm. o godz. 8 w kościele Najśw. Serca Jezusowego w Bydgoszczy żałobna Msza św., którą odprawi ks. kan. Konopczyński.

O czym zawiadamia **ŻONA I SYN**

Szczecin, w listopadzie. (0463

REDAKCJA I ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY Czerwonej Armii 20. Centrala telefoniczna: 33-41 i 33-42. Dział ogłoszeń w Bydgoszczy: Generalissimusa Stalina 2 (Pod Arkadami). Tel. 24-29. Konto PKO IKP nr VI-140.

REDAGUJE KOLEGIUM. — WYDAWCA I DRUK: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „PRASA DEMOKRATYCZNA — NOWA EPOKA", WARSZAWA, ŚNIADECKICH 16 ODDZ. W BYDGOSZCZY, CZERW. ARMII 18/20, TEL. 33-41, 33-42, DRUKARNIA 1899.

OGŁOSZENIA DROBNE po 1,50 zł za słowo. Ogłoszenia milimetr.: w tekście 10,50, za tekstem 4,50, nekrologi 3 zł za 1 mm. Ogłoszenia w specjalnej rubryce 30 zł za 1 wiersz 2-łamowy (za tekstem) W niedziele i święta 50% drożej.